

TEBLİĞ

Dış Ticaret Müsteşarlığından:

İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2009/8)

BİRİNCİ KISIM
Genel Bilgi ve İşlemler

Başvuru ve soruşturma

MADDE 1- (1) 4412 sayılı Kanunla değişik 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun, 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar ve 30/10/1999 tarih ve 23861 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde yerli üretim dalı tarafından yapılan başvuru üzerine Hindistan menşeli “polietilen tereftalat (PET) filmler”in ithalatına ilişkin olarak 06/02/2008 tarihli ve 26779 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2008/8 sayılı Tebliğ ile başlatılan sübvansiyon soruşturması Dış Ticaret Müsteşarlığı (Müsteşarlık) İthalat Genel Müdürlüğü tarafından yürütülerek tamamlanmıştır.

(2) Bahse konu soruşturma kapsamında 27/08/2008 tarihli ve 26980 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2008/30 sayılı Tebliğ ile Hindistan menşeli soruşturma konusu madde ithalatında geçici önlem yürürlüğe konulmuştur.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 4412 sayılı Kanunla değişik 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun (Kanun), 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar (Karar) ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde yürütülen sübvansiyon soruşturmasının sonuçlarını içermektedir.

Bilgilerin toplanması, değerlendirilmesi ve ilgili tarafların bilgilendirilmesi

MADDE 3 – (1) Soruşturma açılmasını müteakip, söz konusu maddenin Hindistan’da yerleşik, Müsteşarlık tarafından ticaret unvanları ve adresleri bilinen üretici/ihracatçılara ve ayrıca anılan ülkede yerleşik diğer üretici/ihracatçılar ile Hindistan yetkili makamlarına iletilebilmesini sağlamak amacıyla Hindistan’ın Ankara Büyükelçiliğine soru formları, şikayetin gizli olmayan metni ve soruşturma açılış Tebliği gönderilmiştir.

(2) Taraflara soru formunu yanıtlamaları için posta süresi dahil 37 gün süre tanınmış olup, tarafların süre uzatımı yönündeki makul talepleri karşılanmıştır.

(3) Yerli üretim dalı, soruşturmanın başlangıcından itibaren Müsteşarlığımız ile işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgileri temin etmiştir.

(4) Öte yandan, soruşturmaya konu maddeleri 2007 yılında ithal ettiği Müsteşarlıkça tespit edilen ithalatçı firmalara da soru formları gönderilmiş, bu firmaların 18 tanesinden yanıt alınmıştır.

(5) “Üretici –ihracatçı soru formuna” yanıt veren ve soruşturma süresince işbirliğinde bulunan üretici –ihracatçı firmalar ise Ester Industries Ltd. (Ester), Uflex Limited (Uflex) ve SRF Limited (SRF)’dir.

(6) Soruşturma çerçevesinde geçici önlem alınmasını müteakip Hindistan’ın Ankara Büyükelçiliğine ve işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmalarla ithalatçılara geçici önleme ilişkin bildirimler yapılmıştır.

(7) Soruşturmanın taraflarından alınan bilgi ve belgelerin gizli olmayan özetleri talep eden bütün ilgili tarafların bilgisine sunulmuştur.

(8) Yönetmeliğin 25 inci maddesi uyarınca, soruşturmanın ilgili taraflarına soruşturma sonucundaki belirlemelere esas teşkil eden bilgileri içeren nihai bildirimler gönderilmiş ve karşıt görüş ve değerlendirmelerini iletmeleri için makul bir süre tanınmıştır. Taraflara ayrıca, nihai bildirimle ilişkin görüşlerini sözlü olarak iletebilmelerini teminen talep gelmesi halinde dinleme toplantıları düzenlenebileceği de bildirilmiş gelen talep üzerine yerli üretim dalı, ithalatçılar ve Hindistan’da yerleşik üretici/ihracatçılarla muhtelif tarihlerde dinleme toplantıları düzenlenmiştir.

(9) Tarafların soruşturma boyunca ortaya koyduğu tüm bilgi, belge ve görüşler incelenmiş, mezkûr görüşlerden mevzuat kapsamında değerlendirilebilecek olanlarına bu Tebliğin ilgili bölümlerinde yanıt verilmiştir.

Soruşturma Dönemi

MADDE 4 – (1) Sübvansiyon belirlenmesi için 01/01/2007 –31/12/2007 dönemi soruşturma dönemi (SD) olarak kabul edilmiştir.

Soruşturma konusu madde ve benzer ürün

MADDE 5 – (1) Başvuruya konu olan madde 3920.62.19.00.00, 3920.69.00.00.00 ve 3921.90.19.00.00

gümrük tarife istatistik pozisyonları (GTİP) altında ithalatı gerçekleştirilen polietilen tereftalat filmlerdir (PET film).

(2) Soruşturma konusu PET filmler temel olarak iki üretim yöntemi kullanılarak üretilmektedir. Birinci yöntem entegre tesisler tarafından izlenen yol olup PTA ve MEG aşamasında alınan hammaddenin çeşitli girdilerin ilavesiyle işlenip melt haline getirilmesini ve bu eriyeğin dökme ve gerdirme aşamalarından geçirilmesini içermektedir.

(3) İkinci yöntemde ise PET cips aşamasından itibaren üretim süreci başlamaktadır. Burada granül haldeki PET cips çeşitli ek girdilerin ilavesiyle birlikte eritilerek melt haline getirilmekte buradan dökme ve gerdirme aşamasına geçilmektedir.

(4) PET filmler kalınlıklarına göre sınıflandırılmaktadır. Geniş bir kullanım alanına sahip PET filmler özellikle ambalaj, tekstil sanayi, görüntüleme teknolojileri, elektrikli aletler ile manyetik medya üretimi gibi alanlarda kullanılmaktadır.

(5) Yönetmeliğin 4 üncü maddesi hükmü uyarınca yapılan incelemeler neticesinde soruşturmaya konu ülkeden ithal edilen soruşturma konusu PET filmler ile yerli üretim dalı tarafından üretilen PET filmlerin; teknik ve fiziki özellikleri, çeşitleri, dağıtım kanalları, kullanım alanları, kullanıcıların ürünü algılaması ve birbirini ikame edebilmeleri açısından benzer özelliklere sahip olduğu ve soruşturmaya konu ülkeden ithal edilen ürünlerin yerli üretim dalının ürünleriyle doğrudan rekabet içinde olduğu, bu nedenle de benzer ürün olarak kabul edilebileceği değerlendirilmiştir.

(6) Soruşturma kapsamında yapılan incelemelerde soruşturma konusu maddenin yukarıda belirtilen GTİP'ler dışında bir sınıflandırma altında ithal edildiğine ilişkin herhangi bir bulgu edinilememiştir. Öte yandan, soruşturma konusu madde haricinde bir maddenin mezkûr GTİP'ler altında ithal edildiğine ilişkin bir itirazda da bulunulmamıştır. Bu nedenle soruşturma çerçevesindeki değerlendirmeler bahsi geçen üç GTİP altında gerçekleştirilen ithalatın tamamını kapsamaktadır.

(7) Soruşturma konusu ürün ile ilgili açıklamalar genel içerikli olup, uygulamaya esas olan GTİP ve karşılığı eşya tanımıdır. Bununla beraber, soruşturma konusu eşyanın Türk Gümrük Tarife Cetvelinde yer alan tarife pozisyonlarında ve/veya tanımlarında yapılacak değişiklikler bu Tebliğ hükümlerinin uygulanmasına hâlel getirmez.

Yerinde Doğrulama Soruşturmaları

MADDE 6 – (1) Yönetmeliğin 21 inci maddesi çerçevesinde yerli üretim dalı ile Hindistan'da yerleşik işbirliğinde bulunan üretici/ihracatçılar nezdinde yerinde doğrulama soruşturmaları gerçekleştirilmiştir.

İKİNCİ KISIM

Sübvansiyona İlişkin Belirlemeler

BİRİNCİ BÖLÜM

Ön Lisans Programı (ÖLP) ve İthalat Vergisi Muafiyeti

Yasal dayanak

MADDE 7 – (1) Bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan "İhracat İthalat Politikası Belgesi" (İİPB) ile "Prosedürler El Kitabı (PEK)" belgesinin 4 üncü bölümleridir.

Programın içeriği

MADDE 8 – (1) Bu program çerçevesinde ihracatçılar ihraç edecekleri ürünün üretim sürecinde ihtiyaç duydukları maddeleri gümrük vergilerinden muaf olarak ithal edebilmektedirler. Ön lisanslar üretici/ihracatçılar, üreticilerle bağlantılı tacir/ihracatçılar ile belirli koşullarda diğer yerli üreticiler tarafından kullanılabilirler.

(2) Ön lisans programı altı alt programdan müteşekkildir:

a. Fiziksel ihracat

(1) Fiziksel ihracat koşuluna bağlı olarak ön lisans verilmesi bu programın temel bölümünü oluşturmaktadır. Bu alt program sayesinde ihraç edilecek nihai ürünün üretiminde kullanılan girdilerin vergiden muaf olarak ithali mümkün olmaktadır. Bu kapsamda verilen ön lisans belgelerinde, yapılacak ithalata karşılık olarak hangi üründen ne miktarda ve ne değerinde ihracat yapılması gerektiği belirtilmektedir. Gümrük vergisinden muaf olarak ithalat gerçekleştiren firmalar ön lisans çerçevesinde yapmaları gereken ihracatı gerçekleştirene kadar vergi yükümlülüğünü üzerlerinde taşımaya devam etmektedirler.

b. Yıllık Koşul

(1) Bu alt –program çerçevesinde verilen ön lisansların temel farkı, lisansın ihraç edilecek belirli bir ürün için değil bir ürün grubu için verilmesidir. Bu programdan yararlanan lisans sahibi, geçmişteki ihracat performansına bağlı olarak belirlenen miktardaki herhangi bir girdiyi vergiden muaf olarak ithal edebilmektedir.

c. Ara –mal tedariki

(1) Bu alt program, tek bir ihraç ürünü üretmek amacıyla üretim sürecini ikiye ayıran iki farklı üretici tarafından kullanılabilirler. Bu program çerçevesinde, üreticilerden birisi nihai ürünü üreten üretici/ihracatçının ihtiyaç duyduğu ara girdiyi üretirken, bahse konu ara girdinin üretiminde kullanılmak üzere vergiden muaf ithalat yapabilmektedir. Burada ihracat yükümlülüğü nihai ürünü üreten üreticidir.

ç. Varsayılan ihracat

(1) Bu alt –program çerçevesinde İİPB'de sayılan kategorilerde yer alan Hindistan'da yerleşik müşterilere

yapılan satışlar ihracat kabul edilerek üretimde ihtiyaç duyulan girdilerin vergiden muaf ithali mümkün kılınmaktadır. Bahse konu maddede sayılan kategorilere örnek olarak ihracat yönelimli birimler/işletmeler, ihracat işleme bölgeleri ve özel ekonomik bölgeler gösterilebilir. Bu kapsamda yapılan işlemlerde, aslında satılan ürün ülkeyi terk etmemektedir.

d. Ön İbra Emri (ÖİE)

(1) Bu program kapsamında, ön lisans sahibi işletme, ihtiyaç duyduğu girdiyi ithal etmek yerine yerli kaynaklardan tedarik etme yoluna gidebilmektedir. Bu durumda bahse konu lisans ÖİE belgesi haline gelmekte ve belgedeki ürünlerin tesliminde yerli tedarikçiye ciro edilmekte, ÖİE belgesi kendisine ciro edilen yerli tedarikçi yaptığı işlem varsayılan ihracat kategorisinde değerlendirildiği için varsayılan ihracat programının sunduğu avantajlardan yararlanma hakkı kazanmaktadır. Firma, lisans sahibi ihracatçının yararlanacağı vergi muafiyeti avantajından yararlanabilmektedir.

e. Yurtiçi akreditif

(1) Bu alt program da yerli tedarikçilere avantaj sağlamaya yönelik olarak işlemektedir. Buna göre ön lisans sahibi bir işletme herhangi bir bankaya başvurarak yerli tedarikçiye verilmek üzere bir akreditif açtırabilmektedir. Banka bu durumda, lisans belgesini ithalat işlemleri için hükümsüz kılarak ön lisans belgesinin yerli tedarikçiden satın alınacak ürünler için geçerli hale gelmesini sağlamaktadır. Yerli tedarikçi firmanın lisans sahibi işletmeye yaptığı satışlar ihracat sayılmakta ve firma İİPB kapsamında vergi muafiyeti avantajlarından yararlanabilmektedir.

Değerlendirme

MADDE 9 – (1) Bu program çerçevesinde ithalatına izin verilen girdi miktarı ile ihraç edilmesi gereken nihai ürün miktarı Hindistan Hükümeti tarafından yayımlanan Standart Girdi –Çıktı Oranları (SGÇO) belgesinde gösterilmektedir.

(2) Hindistan Hükümeti'nin, kendisine gönderilen soru formlarına verdiği yanıtta, bahse konu ürünleri üreten her bir firmanın gerçekte ne kadar girdiye ihtiyaç duyduğunun tespitinin mümkün olamaması nedeniyle, her bir ürün grubu için belirlenen SGÇO'ların üreticilerin ithal edebilecekleri girdi miktarını gösteren bir üst sınır işlevi gördüğü ifade edilmektedir. Hindistan Hükümeti, SGÇO'ların her bir ürün grubu için üretim sürecinin teknik olarak incelenmesi neticesinde belirlendiğini belirtmiştir. Nitekim Hindistan Hükümeti tarafından sunulan "PET Film Alt Komitesi Raporu" na göre bahse konu ürünleri üreten iki firmanın 2005 yılında ziyaret edildiği, bu firmalar tarafından sunulan üretim/tüketim verilerinin SGÇO'ların belirlenmesinde referans olarak kabul edildiği anlaşılmaktadır.

(3) Hindistan'ın programa ilişkin mevzuatı kapsamında SGÇO'lara göre girdi ithalatını gerçekleştiren firmalar, ihracat yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde girdi ithalatında ödenmemiş olan gümrük vergilerini belirli bir oranda cezai müeyyideye de tabi olarak Hindistan Hükümeti'ne ödemek zorundadır. Yine Hindistan mevzuatına göre ithal ettiği girdiden daha azını kullanarak ihracat gerçekleştiren firmaların cezai müeyyidelere tabi olduğu ifade edilmektedir.

(4) Hindistan Hükümeti'nin ilgili düzenlemesine göre program kapsamında girdi ithalatı gerçekleştiren firmalar bu ithalata ilişkin olarak "Ek -23" adında bir belgeyi doldurmakla yükümlü bulunmaktadır. Ayrıca, ithalatın gerçekleştirilmesinden sonra Hindistan Hükümeti'ne gerçek tüketim verilerine ilişkin mali müşavir tarafından onaylanmış bir rapor sunulması gerekmektedir.

(5) Hindistan Hükümeti kendisine gönderilen soru formlarına verdiği yanıtlarda sistemin gerçek tüketimi göstermeye yönelik olarak yeterli araçlarla donatıldığını, ithalat aşamasında tüm girdilerin, ihracat aşamasında ise tüm ihraç ürünlerinin fiziksel olarak teyit edildiğini ifade etmektedir.

(6) Bununla beraber, gerek soru formlarına verilen yanıtların gerekse yerinde inceleme esnasında firmalar tarafından sunulan bilgi ve belgelerin incelenmesi neticesinde sistemin ağırlıklı olarak firma beyanına dayalı olarak çalıştığı görülmektedir. Hindistan Hükümeti tarafından aksi iddia edilmiş olsa da yetkili makamların programdan yararlanan firmalar nezdinde ithal edilen girdilerin tüketimine ilişkin olarak rutin veya özel herhangi bir doğrulama incelemesi gerçekleştirmediği anlaşılmaktadır. Programdan yararlanan firmaların girdi kullanımına ilişkin olarak Hindistan Hükümeti'ne rapor vermesinin sistemin makul bir vergi iadesi mekanizması olarak kabul edilebilmesi için tek başına yeterli olması mümkün değildir. Bunun için firma tarafından verilen beyanın doğru olup olmadığının teyidine yönelik olarak yetkili makamlar tarafından gerekli incelemelerin yapılıyor olması gerekmektedir. Buna ilişkin olarak ne Hindistan Hükümeti tarafından ne de programdan yararlanan üretici/ihracatçılar tarafından kanıtlayıcı bir bilgi ve belge sunulamamıştır. Girdi ithalatının ve nihai ürün ihracatının gümrüklerde gerçekleştirilen muayenesinin tüketime ilişkin gerçek verilerin teyidi olarak değerlendirilmesi ise mümkün değildir. İhracat aşamasındaki muayene sadece lisansın çıkarıldığı nihai ürünün ihraç edilip edilmediğinin tespitine yöneliktir, girdi kullanımını ispat etmeye yönelik bir denetim amacı taşımamaktadır.

(7) Hindistan Hükümeti kendisine gönderilen soru formlarında talep edilmiş olmasına rağmen hangi firmaların bu programdan yararlandığına dair herhangi bir bilgi sunmamış, program çerçevesindeki lisanslar ve girdi kullanımına ilişkin rakamları da sağlamamıştır. Bu nedenle, işbirliğine gelmeyen firmaların program çerçevesinde sübvansiyondan ne ölçüde faydalandıkları hakkında bilgi edinilememiştir.

(8) Yukarıdaki değerlendirmeler ışığında, Hindistan Hükümetinin, program çerçevesinde ithal edilen girdilerin

ne kadarının ihraç edilen ürünlerde kullanıldığını tespit etmeye yönelik etkin şekilde işleyen bir doğrulama sistemine sahip olmadığı anlaşılmış, bu bağlamda programdan yararlanan firmalara tanınan vergisiz ithalat yapma olanağının Sübvansiyonlar ve Telafi Edici Önlemler Anlaşmasının (Anlaşma) "İhracat Sübvansiyonları Olarak İkame Geri Verme Sistemlerinin Belirlenmesinde İlkeler" başlıklı III Nolu Eki (Ek III)' çerçevesinde makul bir vergi iadesi sistemi olarak kabul edilemeyeceği sonucuna varılmıştır.

(9) Program kapsamında firmalara tanınan vergi muafiyetinin Anlaşmanın 1.1(a)1(ii) maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti'nin vergi gelirinden feragat etmesi sonucunu doğurduğu ve bu nedenle Hindistan Hükümeti tarafından ilgili firmalara bir mali katkı sağlandığı sonucuna varılmıştır.

(10) Bununla beraber, Hindistan Hükümeti'nin etkin ve doğru şekilde işleyen bir doğrulama mekanizmasının olmaması ihtiyaç duyulandan daha fazla girdinin vergisiz olarak ithal edilebilmesini mümkün kılmaktadır. Programdan yararlanan firmaların ithalat işlemleri sırasında ödemeleri gereken vergilerden muaf tutulması bu firmalar için likidite artırıcı bir etkiye yol açarak bir fayda yaratmaktadır. Bu tespit ve değerlendirmeler ışığında bahse konu programın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümetince verilen ve programdan yararlananlara fayda sağlayan bir mali katkı teşkil etmesi nedeniyle sübvansiyon olduğu sonucuna varılmıştır.

(11) Programı düzenleyen mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğu anlaşıldığından Anlaşmanın 3.1 maddesi ve Ek III çerçevesinde programın bir ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği sonucuna varılmıştır.

(12) Yukarıdaki tespit ve değerlendirmeler çerçevesinde programın önlem alınabilir nitelikte olduğu belirlenmiştir.

İşbirliğine gelen firmaların durumu ve hesaplamalar

MADDE 10 – (1) Hindistan'da yerleşik firmalardan soru formuna yanıt vererek işbirliğine gelen SRF firması ile Uflex firması yukarıda detayları açıklanan programdan yararlandıklarını beyan etmişlerdir.

(2) SRF firmasının soru formuna verdiği yanıtlar incelendiğinde program kapsamında Kashipur'da yerleşik PET film üretim tesisi için iki adet ön lisans belgesi alındığı, buna karşılık bu lisanslarla beş adet ithalat işlemi gerçekleştirildiği tespit edilmiştir.

(3) Uflex firmasının ise program kapsamında soruşturma dönemi içerisinde üç adet lisans kullanarak 95 adet ithalat işlemi gerçekleştirdiği, bunların 32 tanesinin soruşturma konusu ürünle ilgili bulunduğu tespit edilmiştir.

(4) Uflex firması nezdinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama soruşturmasında, firmanın ön lisans kapsamında gerçekleştirdiği ihracatın Türkiye'ye yapılan satışları kapsamadığı, Türkiye'ye yapılan satışların büyük çoğunluğunun, bir sonraki maddede incelenecek olan "Vergi Hibesi" programı kapsamında gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. Firma 2006 yılında aldığı lisanslarla ilgili olarak ihracat yükümlülüğünü yerine getirirken soruşturma döneminde Türkiye'ye gerçekleştirdiği iki adet işlemi de referans olarak göstermiştir. Bununla beraber, bu lisans belgeleri kapsamında gerçekleştirilen ithalat soruşturma dönemi dışında olduğundan bu işlemler hesaplamalarda göz ardı edilmiştir.

(5) Aynı ihracat işlemi için her iki programdan birden yararlanmanın mümkün olmadığı anlaşıldığından Uflex firması için ön lisans programına ilişkin olarak yapılan hesaplamaların dikkate alınmaması uygun görülmüştür. Bununla beraber, firmanın Türkiye'ye gerçekleştirdiği ihracat hariç tutularak bir hesaplama yapılmış, hesaplamada işlemin pay kısmına bahse konu lisanslar kapsamında ödenmeyen vergi miktarlarından programdan yararlanmak için ilgili makamlara ödenen başvuru ücretleri düşülmek suretiyle tespit edilen miktar yazılmıştır. Kesir işleminin payda kısmında ise firmanın soruşturma konusu üründe üçüncü ülkelere yaptığı satışlar ile ilişkili taraflara yaptığı ihracat satışları toplamı yazılmıştır. Hesaplamalar sonucunda Türkiye haricindeki ihracatta sübvansiyon oranı Uflex firması için % 3.40 olarak tespit edilmiştir. Tespit edilen bu oran yukarıda da ifade edildiği gibi nihai hesaplamalarda dikkate alınmamıştır.

(6) SRF firması için yapılan hesaplamada işlemin pay kısmına bahse konu lisanslar kapsamında ödenmeyen vergi miktarlarından programdan yararlanmak için ilgili makamlara ödenen başvuru ücretleri düşülmek suretiyle tespit edilen miktar yazılmıştır. İncelenen program kapsamında gümrük vergisi ödenmeden ithal edilen girdilerin hangi ihracat işlemi ile doğrudan ilişkisi bulunduğu tespit edilemediğinden kesir işleminin payda kısmında firmanın soruşturma konusu üründeki toplam ihracat satışlarının değerine yer verilmiştir. Bu şekilde hesaplanan sübvansiyon oranı SRF firması için %0.13'tür.

(7) Öte yandan, kendisine gönderilen soru formlarına verdiği yanıtlarda ön lisans programından yararlanmadığını açıkça beyan eden Ester firmasının programdan yararlandığı tespit edilmiştir. Nitekim yerinde doğrulama sonrasında Ester firmasından kullandığı ön lisanslardan birisine ilişkin olarak belge talep edilmiş, söz konusu belge firma tarafından sunulmuştur.

(8) Gerek kendisine gönderilen soru formlarına verdiği yanıtlarda gerekse yerinde doğrulama soruşturmaları esnasında ön lisans programından yararlanmadığını beyan eden firmanın bu programdan yararlanmış olduğunun tespit edilmesi firma tarafından sunulan bilgi ve belgelerin doğruluğu üzerinde şüphe doğurmuştur. Bu nedenle nihai bildirim aşamasında Ester firmasının bu programla ilgili olarak gerekli bilgiyi gizlediği ve konuya ilişkin yanlış ve yanıltıcı bilgi vermiş olduğu değerlendirmesi yapılarak eldeki mevcut veriler kullanılmış ve Uflex firması için bu

programa ilişkin hesaplamalar sonucunda elde edilen sübvansiyon oranının Ester firmasına teşmil edilmesinin uygun görüldüğü belirtilmiştir.

(9) Bununla beraber, nihai bildirim sonrasında Ester firması yukarıdaki değerlendirmeye karşı çıkarak bahse konu lisansların PET filmlerin hammaddesi olan PET cips maddesinin üretimi ve ihracatına yönelik olarak kullanıldığını, PET filmlere ilişkin olarak bu programdan yararlanılmaması nedeniyle soru formunda bu konuya ilişkin sorulara yanıt verilmediğini ifade etmiştir. Lisans kapsamında gümrük vergileri ödenmeden ithal edilen girdilerin PET cips üretiminde kullanıldığı, PET cipsin ise firma tarafından üretimi ve satışı yapılan ayrı bir ürün olarak kabul edilmesi nedeniyle incelemeye dahil edilmemesi gerektiği öne sürülmüştür.

(10) PET cips üretiminde kullanılan girdiler entegre tesisler için aynı zamanda PET filmlerin de hammaddesini oluşturmaktadır. Bununla beraber, Ester firmasının Türkiye'ye gerçekleştirdiği tüm ihracatın bir sonraki bölümde incelenen "vergi hibesi" programı kapsamında yapıldığının ihracat belgeleri ile kanıtlanması nedeniyle firmanın itirazına uygun olarak ön lisans programı kapsamında firma için herhangi bir sübvansiyon oranının belirlenmemesi uygun görülmüştür.

İşbirliğine gelmeyen firmaların durumu

MADDE 11 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmayan Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçı firmalar için sübvansiyon oranının belirlenmesi aşamasında eldeki mevcut verilerin kullanılması uygun görülmüştür. Bu bağlamda, Uflex firması için bu programa ilişkin olarak hesaplanan %3.40'lık oranın işbirliğine gelmeyen Hindistan'da yerleşik diğer üretici/ihracatçılara teşmil edilmesi uygun görülmüştür.

İKİNCİ BÖLÜM

Vergi Hibesi

Yasal dayanak

MADDE 12 – (1) Bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan İİPB ile PEK belgesinin 4 üncü bölümleridir.

Programın içeriği

MADDE 13 – (1) Bu programdan tüm ihracatçı/üreticiler ile tacir/ihracatçılar yararlanabilmektedir. İhracatçı, ihracatını gerçekleştirdiği sırada ilgili makamlara söz konusu ihracat sevkiyatının program kapsamında gerçekleştirildiğini beyan etmektedir. Ardından, ihracat işleminin gerçekleştiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde programdan yararlanmak üzere bir lisans başvurusunda bulunmaktadır. Bahse konu başvuruda, başvuruya esas teşkil eden ihracat işlemlerinin FOB değerleri, sevkiyata ilişkin tarih ve hedef ülke gibi detaylar ile sevkiyata ilişkin banka kayıtları sunulmaktadır. Başvuru sonucunda verilen lisans ile daha sonraki ithalat işlemlerinde kullanılmak üzere, gerçekleştirilen ihracatın FOB değerinin belirli bir yüzdesi kadar vergi hibesi verilmektedir. Belgeyi alan her ihracatçı Hindistan Hükümetince ayırım gözetilmeksizin bu hibeden yararlandırılmaktadır. Firmalar bu lisans belgelerini ithalat işlemlerinde kullanılabildikleri gibi üçüncü taraflara da satabilmektedir.

(2) Hindistan Hükümeti programa ilişkin olarak kendisine gönderilen soru formlarına verdiği yanıtta bu programın amacının ihraç edilen üründe kullanıldığı varsayılan ithal girdi için ödenmiş olması gereken gümrük vergilerinin telafi edilmesi olduğunu ifade etmiş, programın esasen bir vergi iadesi sistemi olarak algılanması gerektiğini öne sürmüştür. Bununla beraber, talep edilmesine rağmen program çerçevesinde soruşturma konusu ürüne ilişkin olarak firmalara sağlanan vergi hibesinin tutarlarına ilişkin verileri sunmamıştır.

(3) Gerek üretici/ihracatçılar tarafından sunulan belgelerden gerekse Hindistan'ın ilgili mevzuatının incelenmesinden bahse konu hibelerden yararlanmak için ithal girdi kullanma zorunluluğunun bulunmadığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla yerli girdi kullanılarak üretilen ve ihraç edilen nihai ürüne karşılık olarak da bu hibelerden yararlanmak mümkün görünmektedir. Öte yandan, verilen bu hibeler, ihraç edilen ürün içerisinde kullanıldığı varsayılan girdi miktarına göre değil, ihracatın FOB değerine göre belirli bir oranda verilmektedir. Ayrıca verilen lisans belgeleri incelendiğinde, bu hibelerin sadece ihraç edilen nihai üründe kullanıldığı varsayılan girdilerin değil mevzuatın yasakladığı ürünler dışında her türlü malın ithalatında doğan gümrük vergisi yükümlülüğüne karşılık kullanılabildiği anlaşılmaktadır.

(4) Bu veriler ışığında, programın makul bir vergi iadesi mekanizması olarak değerlendirilmesi mümkün görünmemektedir.

Değerlendirme

MADDE 14 – (1) Söz konusu vergi hibesi lisans sahibinin veya lisansı satın alan üçüncü tarafların ithalattaki gümrük vergilerine karşılık olarak kullanılabilmektedir. Bu uygulama Hindistan Hükümeti'nin vergi gelirinden feragat etmesi sonucunu doğurmaktadır.

(2) Bununla beraber bahse konu program incelendiğinde, vergi hibesinden yararlanan firmanın ihracat yapmak dışında herhangi bir mükellefiyet altına girmeden karşılıksız bir kaynağa erişiminin söz konusu olduğu anlaşılmaktadır. Programdan yararlanan firmaların ithalat işlemleri sırasında ödemeleri gereken vergilerden muaf tutulması veya elde ettikleri lisans belgelerini üçüncü taraflara satmaları bu firmalar için likidite artırıcı bir etkiye yol açarak bir fayda yaratmaktadır. Dolayısıyla, bahse konu programın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümetince verilen ve

programdan yararlananlara fayda sağlayan bir mali katkı teşkil etmesi nedeniyle sübvansiyon olduğu sonucuna varılmıştır.

(3) Programı düzenleyen mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğunun görüldüğü, bu bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmünce programın ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon olarak kabul edilmesi gerektiği anlaşılmıştır.

(4) Bu hususlar göz önüne alınarak programın önlem alınabilir nitelikte olduğu değerlendirilmiştir.

İşbirliğine gelen firmaların durumu ve hesaplamalar

MADDE 15 – (1) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçılar arasında yukarıda detayları açıklanan programdan Uflex firması ile Ester firmasının yararlandığı tespit edilmiştir.

(2) Firma tarafından sunulan belgeler ve yerinde doğrulama soruşturması esnasında yapılan incelemeler ışığında, soruşturma döneminde Uflex firmasının soruşturma konusu üründe Türkiye'ye gerçekleştirdiği 27 ihracat işleminden 25'ini referans göstererek vergi hibesi lisansı kullandığı tespit edilmiştir. Buna karşılık Ester firmasının soruşturma döneminde soruşturma konusu üründe Türkiye'ye yaptığı 46 ihracat işlemini referans göstererek vergi hibesi lisansı elde ettiği belirlenmiştir.

(3) İhracat işleminin gerçekleştiği tarihte firmaların elde edecekleri faydanın miktarını tam olarak biliyor olmaları nedeniyle program kapsamında elde edilen faydanın doğuş tarihi olarak lisans belgesine kaynaklık eden ihracat işleminin tarihi esas alınmıştır.

(4) Bahse konu lisanslar ile Türkiye'ye gerçekleştirilen ihracat arasındaki ilişki tam olarak gösterilebildiğinden hesaplamada soruşturma döneminde Türkiye'ye gerçekleştirilen her bir ihracat işlemi sonucunda alınmasına hak kazanılan hibe miktarından program için ödenen başvuru ücretlerinin çıkarılması suretiyle bulunan değer kesir işleminde pay olarak kabul edilmiş, payda kısmında ise program kapsamında Türkiye'ye gerçekleştirilen ihracat işlemlerinin toplamına yer verilmiştir.

(5) Türkiye'ye gerçekleştirilen ihracatın tutarları tespit edilirken Uflex firmasının 2006 yılında kullandığı ön lisans belgeleri ile ilgili olarak gerçekleştirdiğini beyan ettiği iki adet ihracat işlemi ile Ester firmasının 2006 yılında gerçekleştirdiği üç işlem değerlendirme dışında tutulmuştur. Ester firması ile ilgili olarak, ayrıca, soruşturma döneminde gerçekleştirilen iki adet işlemin vergi hibesi programı kapsamında yapıldığı ancak lisans belgesinin henüz alınmadığı anlaşılmış, buna karşılık bu iki işlemle ilgili olarak alınması öngörülen ve firma tarafından hesaplanan tutarların da hesaplamalara dahil edilmesi uygun görülmüştür.

(6) Bu şekilde hesaplanan sübvansiyon oranı Uflex firması için %7.11, Ester firması için ise %5.76 olarak tespit edilmiştir.

İşbirliğine gelmeyen firmaların durumu

MADDE 16 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmayan Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçı firmalar için sübvansiyon oranının belirlenmesi aşamasında eldeki mevcut verilerin kullanılması uygun görülmüştür. Bu bağlamda, Uflex firması için bu programa ilişkin olarak hesaplanan %7.11'lik oranın işbirliğine gelmeyen Hindistan'da yerleşik diğer üretici/ihracatçılara teşmil edilmesi uygun görülmüştür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sermaye Malları İthalatı Teşvik Programı

Yasal dayanak

MADDE 17 – (1) 1 Nisan 1992'de uygulanmaya başlanan bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan İPB'nin ve PEK'in 5 inci bölümleridir.

Programın içeriği ve işleyişi

MADDE 18 – (1) Bu programdan üretici/ihracatçılar, üreticilerle ilişkili olan tacir ihracatçılar ve hizmet sağlayıcılar faydalanabilmektedir. Program çerçevesinde, üretim öncesinde ve sonrasında kullanılmak üzere yeni veya on yaşına kadar ikinci el sermaye mallarının ithalatta uygulanan mevcut vergilerden daha düşük oranda bir vergi ile ithal edilmesi mümkündür. Bununla beraber, bu avantajdan yararlanan firmalar için sekiz yıl içerisinde, elde edilen vergi avantajının sekiz katı kadar ihracat yapma zorunluluğu bulunmaktadır.

(2) Hindistan Hükümeti tarafından soru formuna verilen yanıtlarda bu programın asıl amacının Hindistan'daki üretim teknolojisinin modernizasyonu olduğu ifade edilmekte, programın ilk yürürlüğe girdiği dönemde ülkenin ödemeler dengesi sorunları yaşaması nedeniyle düşük gümrük vergili sermaye malı ithalatına karşılık minimum ihracat yükümlülüğü uygulamasına geçildiği belirtilmektedir.

(3) Bununla beraber, Hindistan Hükümeti kendisinden talep edilmesine rağmen soruşturma konusu ürünleri üreten hangi üretici/ihracatçıların bu programdan yararlandığına ve elde edilen faydanın ne boyutta olduğuna dair herhangi bir veri sunmamıştır.

Değerlendirme

MADDE 19 – (1) Bahse konu programın incelenmesi neticesinde, Hindistan Hükümeti'nin firmaların ihracat yapma taahhüdüne karşılık olarak sermaye malları ithalatında tahsil etmesi gereken vergilerin tamamını veya bir kısmını tahsil etmediği, verilen ihracat yapma taahhüdüne karşılık olarak vergi gelirlerinden feragat ettiği anlaşılmıştır.

(2) Anılan program çerçevesinde sermaye malları ithalatında vergi avantajından yararlanan firmaların

karşılıksız olarak sağlanan bir kaynaktan yararlandıkları anlaşılmıştır. Programdan yararlanan firmalar ithal sermaye malı satın aldıklarında ödemeleri gereken gümrük vergilerini ödememekte, bu durum bahse konu sermaye malının firmaya maliyetini düşürmektedir. Bunun sonucu olarak da program çerçevesinde firmalara karşılığı olmayan bir likidite imkanı ve maliyet avantajı sağlanmaktadır.

(3) Bu tespitler ışığında, bahse konu programın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümetince verilen ve programdan yararlananlara fayda sağlayan bir mali katkı teşkil etmesi nedeniyle sübvansiyon olduğu sonucuna varılmıştır.

(4) Programı düzenleyen mevzuat incelendiğinde, programın uygulanmasının ihracat performansına bağlı olduğunun görüldüğü, programdan yararlanmak isteyen firmaların ihracat taahhüdünde bulunma zorunluluğunda olduğu, bu bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmüne programın ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği anlaşılmıştır.

(5) Yukarıdaki tespit ve değerlendirmeler ışığında programın önlem alınabilir nitelikte olduğu sonucuna varılmıştır.

İşbirliğine gelen firmaların durumu ve hesaplamalar

MADDE 20 – (1) İşbirliğine gelen Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçıların tamamının bu programdan yararlandıkları sundukları bilgi ve belgeler ışığında tespit edilmiştir.

(2) SRF firmasının bahse konu programdan 2004 yılında, Ester firmasının 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 2003, 2004, 2005, 2006 ve 2007 yıllarında, Uflex firmasının ise 1995, 1996, 1997, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 ve 2007 yıllarında yararlanarak çeşitli sermaye mallarının ithalatını gerçekleştirdikleri tespit edilmiştir.

(3) 2008/6 Sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ ile İlgili Uygulama Usul ve Esasları'nın (UUE) 18 inci maddesi hükmü uyarınca sabit varlıkların alınmasıyla ilişkilendirilebilecek nitelikte olan tekerrür etmeyen sübvansiyonlar söz konusu olduğunda, önlem alınabilir sübvansiyon miktarı bu varlıkların ilgili üretim dalında geçerli olan normal amortisman süresine sübvansiyon değerinin yayılması suretiyle hesaplanmaktadır. Bu bağlamda amortisman süresi olarak firmalar tarafından beyan edilen 19 yıllık süre esas alınmıştır. UUE'nin bahse konu maddesine uygun olarak mezkur program kapsamında soruşturma dönemi öncesinde verilen ve sabit varlıkların alınmasıyla ilişkilendirilebilecek nitelikte tekrarlanan bir sübvansiyon söz konusu olduğundan amortisman dönemi içerisinde kalan soruşturma dönemi öncesindeki yıllar için de tahakkuk eden fayda göz önüne alınmış ve uygun miktarın soruşturma dönemine dağıtılması yoluna gidilmiştir. Alıcının elde ettiği faydanın hesaplanması için uygun yıllık ticari faiz haddinin soruşturma dönemine düşen kısmı da göz önüne alınmıştır.

(4) Hesaplama yapılacak uygun ticari faiz haddinin tespitine ilişkin olarak, bahse konu firmalardan program kapsamında gerçekleştirdikleri işlemlerle eş dönemli olarak kullandıkları uzun vadeli kredilere ilişkin bilgi istenmiştir. Gelen yanıtların incelenmesi sonucunda kullanılan kredilerin miktar veya vade açısından karşılaştırılabilir olmadığı tespit edildiği hallerde ve firmalar tarafından herhangi bir uzun vadeli kredinin kullanılmadığı yıllar için Hindistan Merkez Bankası'nın (HMB) yayınlarından elde edilen ve ticari bankalarca uygulanan yıllık ortalama ticari faiz hadlerine ilişkin istatistikler kullanılmıştır. Elde edilen toplam sübvansiyondan başvuruya ilişkin masraflar düşülmüş, soruşturma dönemine yansıyan faydanın hesaplanmasının ardından payda olarak soruşturma konusu ürünün toplam ihracat tutarı kullanılmıştır.

(5) Nihai bildirim sonrasında, işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından, hesaplamada kullanılan faiz haddinin belirlenmesi aşamasında her bir firma için HMB istatistiklerinden alınan tek bir faiz haddinin kullanılmasına itiraz edilerek her firma için ayrı bir faiz haddinin kullanılması gerektiği öne sürülmüştür.

(6) Normal ticari kredi kullanımı söz konusu olduğunda firmaların kredibilitelerine uygun olarak kendileri için bankalarca özel olarak belirlenmiş faiz hadlerinden yararlanarak borçlanmaları mümkündür. Bununla beraber, program kapsamında yararlanan faydanın hesaplanması aşamasında yukarıda da açıklandığı üzere firmalar tarafından yararlanan kredilerin vade ve miktar yapısı incelenmiş karşılaştırılabilir bulunanların faiz hadlerinin hesaplamada kullanılması uygun görülmüştür. Bahse konu program çok uzun bir süredir kullanılıyor olduğundan her firmanın programın kullanıldığı her yıl için kredibilite değerlendirilmesinin yapılması uygulanabilir bir yöntem olarak görülmüştür. Bu nedenle karşılaştırılabilir nitelikte bir kredi kullanımının bulunmadığı yıllar için en uygun ve objektif kaynak olarak HMB istatistiklerinin kullanılması en makul yöntem olarak benimsenmiş bu konudaki itirazlar uygun görülmemiştir.

(7) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından nihai bildirim sonrasında öne sürülen bir diğer itiraz ise bu programa ilişkin olarak yapılan hesaplamaların anlaşılır olmadığı yönündedir.

(8) Nihai bildirim aşamasında soruşturmaya ilişkin genel bulgu ve değerlendirmeleri içeren bildirimlerin yanı sıra firmalara özgü işlemlerin açıklandığı firma özel bildirimleri ve hesaplamada kullanılan veriler ile hesaplama sonuçlarını gösteren dokümanlar Hindistan'da yerleşik işbirliğinde bulunan üretici/ihracatçı firmalara gönderilmiştir. Nihai bildirimde de bu programa ilişkin hesaplamaların yukarıda da izah edildiği gibi UUE'nin 18 inci maddesi çerçevesinde yapıldığı belirtilmiştir. UUE'nin ilgili madde hükmüne uygun biçimde program çerçevesinde amortisman süresi göz önüne alınarak yıllara eşit olarak dağıtılmış bir seri hibenin/ödemenin söz konusu olduğu kabul edilmiştir. Bu bağlamda, ilgili madde hükmü uyarınca alıcının elde ettiği faydanın hesaplanması için uygun yıllık

ticari faiz haddi soruşturma dönemine düşen parçaya işletilmiş; buna ilave olarak, toplu olarak ödenen bir sübvansiyon söz konusu olduğundan sübvansiyonun alıcıya sağladığı toplam faydanın hesaplanabilmesi için sübvansiyonun değeri, alıcının amortismanla eritilmemiş toplam kaynak üzerinden tüm dönem boyunca kazanabilmeyi bekleyeceği faiz getirisi eklenerek ayarlanmıştır.

(9) Uflex firması tarafından sunulan veriler incelendiğinde 2007 yılında alınan ithalat lisansının tamamının soruşturma dönemi içerisinde kullanılmadığı tespit edilmiştir. Bu nedenle bu lisans için ödenen başvuru ücretinin tamamının toplam faydadan çıkarılması uygun görülmemiştir. İndirilecek başvuru ücreti tespit edilirken firmanın 1995 –2006 döneminde aldığı tüm lisanslar için ödediği başvuru ücretleri ile gerçekleştirilen ithalat işlemleri için ödenmeyen vergi miktarları kullanılarak birim fayda başına düşen ortalama başvuru ücreti hesaplanmıştır. Bu hesaplama kullanılarak, 2007 tarihinde lisans kapsamında edinilen fayda için bir başvuru ücreti belirlenmiş, belirlenen bu rakam 2007 yılındaki vergi avantajından düşülmüştür.

(10) Ester firması ile ilgili olarak firmanın 2007 yılında aldığı bir ithalat lisansını başka bir firmaya devrettiği, lisansı devralan firmanın da bu lisansı kullanarak ihtiyaç duyulan sermaye malını ithal edip, bunu Ester firmasına sattığı anlaşılmıştır. Mezkûr ithalatçı firma da ithalatı vergilerin bir kısmını ödemeyerek gerçekleştirdiği için faydanın bu firma aracılığı ile Ester firmasına aktarıldığı değerlendirilmiştir. Bununla beraber, Ester firması söz konusu ithalat işlemine ilişkin detaylı bilgi sağlayamamış, sadece ithalatçı firma tarafından kesilen ve nihai mal bedelini gösteren faturayı ibraz etmiştir. Bu nedenle faturada yazan bedelden ithalatçı firma için makul bir kar oranının düşülmesi suretiyle hesaplanan tutarın malın ithalat bedeli olduğu varsayılmış, bu bedel üzerinden ödenmesi gereken ve ödenen vergiler hesaplanmış, bulunan veriler nihai aşamada sübvansiyon oranının tespitinde göz önüne alınmıştır.

(11) Bu şekilde, sübvansiyon miktarları SRF firması için %0.01, Ester firması için %2.18, Uflex firması için ise %2,96 olarak hesaplanmıştır.

İşbirliğine gelmeyen firmaların durumu

MADDE 21 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmayan Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçı firmalar için sübvansiyon oranının belirlenmesi aşamasında eldeki mevcut verilerin kullanılması uygun görülmüştür. Bu bağlamda, Uflex firması için bu programa ilişkin olarak hesaplanan %2.96'lık oranın işbirliğine gelmeyen Hindistan'da yerleşik diğer üretici/ihracatçılara teşmil edilmesi uygun görülmüştür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İhracat Kredisi

Yasal dayanak

MADDE 22 – (1) Bu programın yasal dayanağı HMB tarafından çıkarılan ve güncellenen Ana Sirkülerlerdir.

Programın içeriği ve işleyişi

MADDE 23 – (1) İhracat kredileri ihracat öncesi ve sonrası olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Bu krediler de kendi içlerinde yerli para ve döviz cinsinden krediler olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Programdan üretici/ihracatçılar ile tacir/ihracatçılar yararlanabilmektedir.

(2) Program kapsamında HMB tarafından bu tip krediler için uygulanabilecek faiz oranı tavanları belirlenmektedir. 2 Temmuz 2007 tarihli HMB Sirkülerine göre yerli para cinsinden krediler için faiz haddi gösterge niteliğindeki borç verme faizinin %2,5 altında tespit edilmiştir.

(3) Döviz cinsinden kredilerde ise faiz hadleri ihracat öncesi ve sonrası için değişiklik arz etmektedir. İhracat öncesi kredilerde 180 güne kadar vadeli kredilerde faiz haddi LIBOR/EURO veya LIBOR/EUROBOR'un %1 fazlası, 180 günden uzun vadeli krediler için ise %2 fazlasını geçmemektedir. İhracat sonrası kredilerde ise faiz haddi LIBOR/EURO veya LIBOR/EUROBOR'un %1 fazlasıdır. Her koşulda, bahse konu program ile ihracatçı firmalara piyasa faiz haddinden daha düşük oranlarda borçlanma olanağı tanınmaktadır.

(4) Hindistan Hükümeti tarafından verilen yanıtlar incelendiğinde ihracat kredisi programı kapsamında bankaların ihracatçılara hammadde almaları, işleme, depolama, paketleme, nakliye ve sevkiyat yapmaları için işletme sermayesi sağladığı anlaşılmaktadır.

(5) İhracat öncesi kredilerden yararlanmak isteyen firmalar bankalara bir ihracat siparişi veya müşteriden alınan bir teminat mektubu ile başvurabilmektedir. Kredi oranı, HMB'nın belirlediği tavan faizleri aşmamak kaydıyla banka tarafından ihracatçının kredibilitesi değerlendirilerek verilmektedir.

(6) İhracat sonrası için ise ticari bankalar tarafından Rupî veya döviz cinsinden olmak üzere ihracatçı tarafından kendilerine sunulan ihracat dokümanlarının iskonto edilmesi suretiyle sevkiyat tarihinden itibaren 90 günü aşmamak kaydıyla kredi kullanılmaktadır. 90 günü aşan vadelerde faiz hadleri daha yüksek olarak belirlenmektedir.

Değerlendirme

MADDE 24 – (1) Bahse konu program özel bankalar aracılığı ile yürütülse de düzenlemeyi yapan HMB bir kamu kuruluşudur ve ticari bankalarca, HMB tarafından belirlenen tavan faizlerin üzerinde bir faiz haddinin uygulanması mümkün değildir. HMB tarafından belirlenen faiz hadlerine uyulması zorunluluğu nedeniyle program Hindistan Hükümeti'nin yönlendirmesi altında sağlanan bir mali katkıdır. Ayrıca, söz konusu programın kullanıcı firmalar için borçlanma maliyetini düşürmesi, anılan işletmeler için bir faydanın doğduğuna işaret etmektedir.

(2) Programı düzenleyen mevzuat incelendiğinde, programdan sadece ihracatçı firmaların yararlanabildiği, bu

bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmünce programın ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği anlaşılmaktadır.

(3) Bu hususlar göz önüne alınarak programın önlem alınabilir nitelikte olduğu değerlendirilmiştir.

İşbirliğine gelen firmaların durumu ve hesaplamalar

MADDE 25 – (1) İşbirliğine gelen Ester ve Uflex firmalarının bahse konu programdan yararlandığı tespit edilmiştir.

(2) Ester firması nezdinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama soruşturması kapsamında firma kayıtlarından ihracat öncesi kredilerin belirli bir ihracat işlemine bağlanmadığı anlaşılmıştır. Buna karşılık ihracat sonrası kredilerin belirli ihracat işlemleri ile olan bağlantısının gösterilebildiği tespit edilmiştir. İhracat öncesi kredilerle ilgili olarak firmanın bankalarla açık hesap benzeri bir ilişkisinin olduğu anlaşılmıştır. Firmanın ihracat siparişlerini beyan ederek ihracat öncesi kredisi aldığı, sevkiyatın gerçekleşmesi sonrasında ise daha önce kullanılan ihracat öncesi kredilerin ihracat sonrası kredisine dönüştürüldüğü belirlenmiştir.

(3) Bu tespitler çerçevesinde Ester firması için ihracat öncesi kredilerden kaynaklanan fayda hesaplanırken firmanın normal şartlar altında ticari kredi kullanmış olması halinde ödemesi gereken faiz ile programdan yararlanarak daha az miktarda ödediği faiz arasındaki farklar toplamı göz önüne alınmıştır. Firma tarafından herhangi bir komisyon veya ücret beyan edilmediği için hesaplama yapılırken ayrıca bir ayarlama yapılmamıştır. Firmanın normal şartlarda katlanması gereken ticari faiz haddi hesaplanırken, firmanın bu program dışında kullandığı kısa vadeli işletme sermayesi kredilerinin ağırlıklı ortalama faiz haddi hesaplanmış ve faydanın tespitinde belirlenen bu oran kullanılmıştır.

(4) Ester firması için ihracat öncesi kredilerden kaynaklanan faydanın hesaplanması aşamasında kesrin paydası tespit edilirken ihracat öncesi kredilerde krediye konu olan ihracat işlemleri ayrıştırılmadığından tüm ihracat satışları esas alınmıştır.

(5) Ester firmasının kullandığı ihracat sonrası kredilerden kaynaklanan faydanın tespitinde ise sadece Türkiye'ye gerçekleştirilen işlemler referans gösterilerek alınan kredilere ilişkin tahakkuk eden faiz ile normal şartlar altında geçerli olması gereken ticari faiz haddi arasındaki fark göz önüne alınmıştır. Ticari faiz haddinin tespitinde ihracat öncesi krediler için kullanılan yöntem aynen korunmuştur. Sübvansiyon oranı hesaplanırken ise sadece Türkiye'ye yapılan satışlar dikkate alınmış, soruşturma döneminden önce gerçekleştirilen ihracat işlemleri ve bu işlemlerden kaynaklanan kredi kullanımları göz ardı edilmiştir. Bu şekilde yapılan hesaplamalar neticesinde Ester firması için tespit edilen sübvansiyon oranı %2.43'tür.

(6) Uflex firması ise, kullandığı ihracat kredileri ile Türkiye'ye gerçekleştirdiği sevkiyatlar arasındaki bağlantıyı gösterebilmiştir. Bu nedenle bu programa ilişkin fayda hesaplanırken sadece Türkiye'ye yapılan sevkiyatlar için kullanılan ihracat kredileri için ödenen faiz tutarı ile aynı bedeldeki ticari bir kredinin kullanılmış olması halinde ödenmesi gereken faiz miktarı arasındaki fark hesaplanmış, kesrin payda kısmında ise sadece Türkiye'ye yapılan ihracat tutarı dikkate alınmıştır. Bir sübvansiyon programı ile ilgili olarak firmaların ödedikleri başvuru ücretleri ve masraflar bu yönde bir talep gelmesi halinde ve bu ödemeler yapılmaksızın faydadan yararlanmanın mümkün olmaması durumunda toplam sübvansiyon miktarından indirilebilir. Bununla beraber, Uflex firması tarafından bu kredi işlemleri için komisyon ve diğer masraflar beyan edilmiş olmakla birlikte bunlar toplam faydadan düşülmemiştir. Zira normal bir kredi işlemi için de geçerli olabilecek masraf ve komisyon bedellerinin programdan yararlanmanın ön koşulu olmadığı anlaşılmaktadır. Bu şekilde yapılan hesaplamalar neticesinde Uflex firması için tespit edilen sübvansiyon oranı %0,30'dur.

İşbirliğine gelmeyen firmaların durumu

MADDE 26 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmayan Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçı firmalar için sübvansiyon oranının belirlenmesi aşamasında eldeki mevcut verilerin kullanılması uygun görülmüştür. Bu bağlamda, Ester firması için bu programa ilişkin olarak hesaplanan %2.43'lük oranın işbirliğine gelmeyen Hindistan'da yerleşik diğer üretici/ihracatçılara teşmil edilmesi uygun görülmüştür.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Özel Ekonomik Bölge (ÖEB) Programı

Yasal dayanak

MADDE 27 – (1) Bu programın yasal dayanağı Hindistan Hükümeti tarafından hazırlanan İİPB ile PEK belgesinin 7 inci bölümleri ile 2005 tarihli Özel Ekonomik Bölgeler Kanunu ve 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kurallar'dır

Programın İçeriği

MADDE 28 – (1) Programdan, üretimlerinin tamamını veya büyük kısmını ihraç eden firmalar yararlanabilmektedirler. Bahse konu firmalar, yasaklı olmamak kaydıyla her türlü ürünün ihracatını gerçekleştirebilmekte ve program kapsamında sermaye malları dahil olmak üzere her türlü maddeyi gümrük vergilerinden muaf olarak ithal edebilmektedirler.

(2) ÖEB programı daha önce Hindistan Hükümeti tarafından uygulanan İhracat İşleme Bölgeleri programının devamı niteliğindedir. ÖEB'ler gümrük alanı dışında sayılan ve ticari işlemler, vergiler ve benzeri yükümlülükler

bakımından muafiyet sağlanan bölgeler olarak tanımlanmaktadır. ÖEB işletmelerinin bu amaçla kurulmuş bulunan sınırları belirli özel bölgelerde kurulu olması gerekmektedir.

(3) ÖEB kapsamında bir işletme kurulmak istendiğinde gelecek beş yıla ilişkin olarak planlanan üretim miktarı, öngörülen ihracat tutarı ve ihtiyaç duyulan ithal ve yerli girdi miktarına ilişkin tahminleri içeren detaylı bir başvuru hazırlanmaktadır. Başvurunun kabul edilmesi halinde yetkili makamlarca kabulün şartları ve işletmenin yükümlülüklerini açıklayan bir bildirim yapılmaktadır. Kural olarak kabul belgeleri beş yıllık bir süre için verilmekte, bununla beraber bu sürenin sonunda süre uzatımı mümkün olmaktadır.

(4) 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kuralların 6 ncı bölümünde yer alan 53 üncü madde hükmüne göre ÖEB’de kurulu bulunan bir işletmenin üretime başladıktan sonra beş yıl içerisinde net döviz kazancı elde etmesi gerekmektedir. Diğer bir ifadeyle, bu dönem içerisinde gerçekleştirilen toplam ihracat tutarının toplam ithalat tutarından daha fazla olması gerekmektedir. Bu yükümlülüğü yerine getiremeyen işletmeler için 1992 tarihli Dış Ticaret Kanunu çerçevesinde bir takım cezai müeyyideler öngörülmüştür.

(5) 2005 tarihli Özel Ekonomik Bölgeler Kanununun 6 ncı bölümünde yer alan 26 ncı madde hükmüne göre ÖEB’de kurulu işletmelerin yararlanabileceği muafiyetler ve avantajlar şu şekilde sayılmıştır:

– Sermaye malları, hammaddeler ve sarf malzemeleri de dahil olmak üzere bir malın ithalinde veya bir hizmet tedariki sırasında 1962 tarihli Gümrük Kanunu ile 1975 tarihli Gümrük Tarifeleri Kanunu’ndan veya herhangi bir kanundan kaynaklanan tüm vergilerden muafiyet;

– Bir malın, ÖEB’de kurulu bulunan bir işletmeden Hindistan dışındaki bir yere ihracında 1962 tarihli Gümrük Kanunu ile 1975 tarihli Gümrük Tarifeleri Kanunundan veya herhangi bir kanundan kaynaklanan tüm vergilerden muafiyet;

– Gümrük bölgesi içerisinde tedarik edilen mal ve hizmetler için 1944 tarihli Merkezi Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile 1985 tarihli Merkezi Özel Tüketim Vergisi Tarifeleri Kanunu ve diğer herhangi bir kanundan kaynaklanan özel tüketim vergilerinden muafiyet;

– 1994 tarihli Finans Kanununun 5 inci bölümü çerçevesinde vergilendirilebilir olduğu kabul edilen hizmetlerin tedarikinde hizmet vergisi muafiyeti;

– Gümrük bölgesi içerisinde tedarik edilen mallarla ilgili olarak 1956 tarihli Merkezi Satış Vergileri Kanunundan kaynaklanan vergilerden muafiyet;

– ÖEB’de kurulu bulunan işletmelerin ihracattan kaynaklanan gelirleri ile ilgili olarak Gelir Vergisi Kanununun 10AA Bölümü çerçevesinde faaliyete başladıkları ilk beş yıl için %100, ikinci beş yıl için ise %50 oranında gelir vergisi muafiyeti.

(6) ÖEB’de kurulu işletmeler gümrük bölgesine de satış yapabilmektedirler. Bununla beraber, bu aşamada satılan mal için geçerli olan tüm vergilerin de ödenmesi gerekmektedir. Ancak yapılan bu satışların da net döviz kazandırıcı işlem olarak kabul edilmesi imkanı bulunmaktadır.

(7) ÖEB’lerde kurulu olan işletmeler, Gümrük Kanununun hükümleri çerçevesinde gümrük görevlilerinin gözetimi altında faaliyetlerini sürdürmektedirler. 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kuralların 22(2) maddesi hükmüne göre bu işletmeler gümrük bölgesi içinden tedarik edilen veya ithalatı gerçekleştirilen tüm mallara ilişkin tutarlar ile malların tüketim ve kullanımıyla ilgili kayıtları tutmakla yükümlüdürler. Firmalar ayrıca, ürünlerin gümrük bölgesine veya ihracat pazarlarına gerçekleştirilen satışları ile ilgili kayıtları da tutmakla yükümlüdürler.

(8) 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kuralların 22(3) maddesi hükmüne göre ise ÖEB’lerde faaliyet gösteren işletmeler yetkili makamlara her yıl yıllık performans raporu sunmak zorundadırlar.

(9) ÖEB’lerde faaliyet gösteren işletmelerin gerçekleştirdikleri ithalat ve ihracat ile yurt içine yaptıkları satışlara ilişkin kayıt tutma zorunluluğu yine işletmelerin kendilerine verilmiştir. Bununla ilgili olarak yetkili makamlarca bir kayıt tutulması veya gerçekleştirilen sevkiyatlara ilişkin denetim yapılması zorunluluğu bulunmamaktadır. Öte yandan, 2006 tarihli Özel Ekonomik Bölgelere İlişkin Kuralların 35 inci maddesi hükmü uyarınca ÖEB’de kurulu olan bir işletmenin gerçekleştirdiği ithalat işlemi ile yaptığı ihracat veya yurt içi satışlar arasındaki bağlantıyı göstermek gibi bir zorunluluğu da bulunmamaktadır.

(10) Bununla beraber, Hindistan Hükümeti kendisinden talep edilmesine rağmen soruşturma konusu ürünleri üreten hangi üretici/ihracatçıların bu programdan yararlandığına ve elde edilen faydanın ne boyutta olduğuna dair herhangi bir veri sunmamıştır.

Değerlendirme

MADDE 29 – (1) Özel tüketim vergileri yurt içinde firmalar arasındaki alım satım işlemlerinde geçerli olmakla birlikte, firmalar tarafından ödenen ve tahsil edilen bu tutarlar birbirinden mahsup edilebilmektedir. Diğer bir ifadeyle bu vergiler doğrudan devlet tarafından tahsil edilmemekte, işletmeler ödedikleri özel tüketim vergilerini tahsil ettikleri özel tüketim vergilerinden düşükten sonra kalan miktarı vergi idarelerine yatırmaktadırlar. Program kapsamında yurt içinden tedarik edilen ürünlerle ilgili olarak bu vergilerden muafiyet sağlanması, yurt içine nihai ürün satışlarında ise vergilerin tahsil ediliyor olması nedeniyle fazla bir iadenin söz konusu olmadığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bahse konu uygulamanın Anlaşma çerçevesinde önlem alınabilir nitelikte bir sübvansiyon teşkil etmediği sonucuna varılmıştır.

(2) ÖEB’lerde kurulu olan işletmelerin girdi ithalatında temel gümrük vergileri ile özel ek gümrük vergileri olmak üzere iki tür gümrük vergisinden muaf tutuldukları anlaşılmaktadır. Normal şartlar altında yetkili makamlar tarafından etkin bir şekilde işletilen bir doğrulama sisteminin olmaması, ithal edilen girdi ile ihraç edilen ürün arasındaki ilişkinin gösterilmesinin zorunlu olmaması nedeniyle uygulamanın makul bir vergi iade mekanizması olarak kabul edilmesi mümkün görünmemektedir. Bununla beraber, yurt içine yapılan satışlarda, satışa konu olan malın gümrük vergilerinin tahsil ediliyor olması nedeniyle ithalat işlemlerinde sağlanan vergi muafiyetinin alıcı bakımından fayda doğurmadığı düşünülmektedir. Bu nedenle bu uygulamanın da önlem alınabilir bir sübvansiyon teşkil etmediğine hükmedilmiştir.

(3) Bununla beraber, sermaye mallarının ithalatında ve yurt içinden tedarikinde sağlanan vergi muafiyeti ile yurt içinden tedarik edilen hizmetlerdeki vergi muafiyetlerinin söz konusu sermaye malları ile hizmetler nihai ürün içerisinde fiziki olarak yer almadığından makul görülebilir bir vergi iade mekanizması olarak kabul edilemeyeceği düşünülmektedir. Söz konusu vergi muafiyetleri Anlaşmanın 1.1(a)1(ii) maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti’nin vergi gelirlerinden feragat etmesi anlamına gelmekte, muafiyetten yararlananlar bakımından likiditeyi artırıcı bir unsur olmaları ve yatırım ve faaliyet giderlerini düşürmeleri nedeniyle bir fayda oluşturmaktadırlar. Muafiyetten yararlanmanın koşulunun yasal olarak ihracat yapmak olduğu da değerlendirildiğinde program kapsamındaki bu uygulamanın Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmüncü bir ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde önlem alınabilir nitelikte özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği sonucuna varılmıştır.

(4) ÖEB’lerde kurulu olan işletmelerin ihracattan kaynaklanan gelirlerinin gelir vergisi matrahının tamamen veya kısmen dışında tutulması da incelenmiş bu uygulamanın Anlaşmanın 1.1(a)1(ii) maddesi çerçevesinde Hindistan Hükümeti’nin vergi gelirinden feragat etmesi sonucunu doğurduğu anlaşılmıştır. Ödenmesi gereken gelir vergisinin tahsil edilmemesi ÖEB’lerde kurulu işletmelerin likiditesini arttırmakta, dolayısıyla ciddi bir fayda sağlamaktadır. Hindistan Hükümeti’nin vergi gelirinden feragat etmek suretiyle sağladığı bu mali katkı ÖEB’de kurulu işletmeler için bir fayda doğurduğundan uygulamanın Anlaşmanın 1.1 maddesi ile Yönetmeliğin 12 inci maddesi bağlamında bir sübvansiyon olduğu sonucuna varılmıştır.

(5) Programı düzenleyen mevzuat ile uygulama incelendiğinde, gelir vergisi muafiyetinin ihracat performansına bağlı olduğu açık bir şekilde görülmektedir. Bu bağlamda Anlaşmanın 3.1 maddesi hükmüncü uygulamanın bir ihracat sübvansiyonu olduğu ve yine Anlaşmanın 2.3 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği düşünülmektedir. Bu tespit ve değerlendirmeler ışığında bu uygulamanın da önlem alınabilir nitelikte olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

İşbirliğine gelen firmaların durumu ve hesaplamalar

MADDE 30 – (1) Hindistan’da yerleşik işbirliğine gelen SRF firmasının yanıtı incelendiğinde bu firmanın PET film üreten tesislerinden birisinin Indore Özel Ekonomik Bölgesi’nde kurulu olduğu ve bu kapsamda belirli programlardan yararlandığı tespit edilmiştir. Firmanın sermaye malı ithalatında gümrük vergisi avantajlarından yararlandığı, üretimde kullandığı hammaddeleri gümrüksüz olarak tedarik edebildiği, iç piyasadan tedarik ettiği hammaddeler ile hizmetler için ise merkezi satış vergileri ile hizmet vergilerinden muaf tutulduğu belirlenmiştir.

(2) SRF firmasının Türkiye’deki temsilcisi tarafından bahse konu programla ilgili olarak Hindistan Hükümeti tarafından Anlaşmanın 25 inci maddesi çerçevesinde Dünya Ticaret Örgütü’ne (DTÖ) yapılan bildirimler gerekçe gösterilerek ÖEB programının sübvansiyon olarak değerlendirilemeyeceği iddia edilmiştir. Bununla beraber, soruşturma devam ederken bu konuda uyarılmış olmasına rağmen Hindistan Hükümeti tarafından yapıldığı öne sürülen bildirimlere ilişkin olarak mezkûr temsilci tarafından herhangi bir tevsik edici evrak sunulmamıştır.

(3) Anlaşmanın 25 inci maddesinin 2 nci fıkrası çerçevesinde DTÖ Üyeleri, Anlaşmanın 2 nci maddesi kapsamında özgül olan ve yine Anlaşmanın 1 inci maddesinde tanımlandığı şekilde bir sübvansiyon olarak kabul edilen uygulamalarına ilişkin bildirim yapma yükümlülüğü altındadırlar. Bununla beraber bahse konu bildirim bir sübvansiyonun önlem alınabilirliğini ortadan kaldıracığına ilişkin bir ifadeye Anlaşmada yer verilmemiştir. Buna ilave olarak, söz konusu itiraz öne sürülürken sübvansiyon bildirimlerinin hukuki niteliğine ilişkin Anlaşmanın 25 inci maddesinin 7 nci fıkrası hükmünün göz ardı edildiği düşünülmektedir. Dolayısıyla, hukuki mesnetten yoksun olan bu iddia dikkate alınmamıştır.

(4) SRF firmasının Türkiye’deki temsilcisi tarafından ayrıca, Türkiye’deki serbest bölgeler mevzuat ve uygulamalarına atıf yapılarak benzer programların Türkiye’de de uygulandığı öne sürülmüş, yerli üretim dalının da benzer avantajlardan yararlandığı iddia edilerek yerli üretim dalında bir zarardan bahsedilemeyeceği savunulmuştur.

(5) Soruşturma kapsamında İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Mevzuat ile Anlaşmanın ilgili hükümlerine uygun olarak sadece Hindistan Hükümeti tarafından yürütülen sübvansiyon programları ile bu programların yerli üretim dalı üzerindeki etkileri incelenmektedir. Bu bağlamda, bu programa ilişkin olarak sübvansiyonun varlığı sabit olup, bu programın da dahil olduğu sübvansiyon uygulamaları nedeniyle yerli üretim dalında oluşan zarar ayrıca değerlendirilmiştir. Dolayısıyla öne sürülen bu iddialar soruşturma kapsamındaki değerlendirmelerle ilgili bulunmadığından dikkate alınmamıştır.

(6) Adı geçen firmanın gerek Türkiye’deki gerekse Hindistan’daki temsilcileri tarafından nihai bildirim

öncesinde ve sonrasında dile getirilen bir diğer husus da firmanın yurt içine gerçekleştirdiği satışlarda nihai ürün üzerinden gümrük vergisi ve diğer vergileri ödemekle yükümlü olduğu, dolayısıyla ÖEB’de kurulmuş olmaktan dolayı bir fayda elde etmediği yönünde olmuştur. Bahse konu temsilciler Anlaşma kapsamında önlem alınabilir bir sübvansiyondan söz edilebilmesi için sübvansiyonla birlikte faydanın da doğmuş olması gerektiğini öne sürmüşlerdir. Yukarıda da ifade edildiği gibi, girdilerin ithalat yoluyla veya yurt içinden tedariki ile ilgili olarak gerekenden fazla bir vergi iadesinin söz konusu olamayacağı tespit edilmiş, bu nedenle de girdi tedarikine ilişkin düzenlemenin sübvansiyon olduğuna dair bir değerlendirme yapılmamıştır. Bununla beraber, iç piyasadan tedarik edilen hizmetler ile iç piyasadan veya ithalat yoluyla tedarik edilen sermaye malları ile ilgili olarak faydanın doğmadığı iddiası yerinde görülmemiştir. ÖEB’lerde kurulu bulunan firmalara sağlanan imkanlar sadece ihracat yapma şartına bağlanmıştır. Hindistan Hükümeti iç piyasaya yapılan satışlarla ilgili olarak getirdiği ek mükellefiyetlerle de işletmenin kuruluş amacına sadık kalmasını temin etmeye çalışmaktadır. Firmanın önünde iç piyasaya satış yapmama seçeneği bulunmaktadır ve ihracat yanında iç piyasaya da satış yapmak isteyen firma için bir maliyetin doğması firma tarafından kazanılan faydanın programdan yararlanılması sonucunda ortadan kalktığını göstermemektedir. Söz konusu programın bir ihracat sübvansiyonu olduğu değerlendirmesi göz önüne alındığında doğan faydanın tespitinde de sadece ihracat işlemlerinin dikkate alınması olağandır. Bu tespitler ışığında firma temsilcileri tarafından dile getirilen ve faydanın doğmaması nedeniyle sübvansiyonun önlem alınabilir nitelikte olmadığı iddiasını içeren görüşler kabul edilebilir bulunmamıştır.

(7) SRF firmasının Türkiye’deki temsilcisi nihai bildirim sonrasında, faydanın tespitinde sadece ihracat işlemlerinin kullanılmasına itiraz etmiş bu uygulamanın Yönetmeliğin 15(a) maddesine aykırılık teşkil ettiğini iddia etmiştir. Bahse konu madde hükmü önlem alınabilir sübvansiyon miktarının hesaplanmasında sübvansiyondan yararlanabilmek için ödenen başvuru harcı ve diğer masraflar ile ihracat vergileri ve malın Türkiye’ye ihracatında sübvansiyonu azaltmak amacıyla alınan tüm mali yükümlülüklerin toplam sübvansiyon miktarından indirilebileceğine amirdir. Bununla beraber, indirim talebinde bulunan ilgili tarafın talebin haklılığını kanıtlaması gerekmektedir.

(8) Programa ilişkin değerlendirmelerden de görülebileceği gibi ÖEB’lerde kurulu işletmelerin yurt içine gerçekleştirdikleri satışlarda nihai ürün üzerinden gümrük vergisi ve diğer vergileri ödemekle yükümlü olmaları sübvansiyondan yararlanmanın ön şartı değildir. Ödenen bu vergiler başvuru harcı ve benzeri masraflar olarak kabul edilemeyeceği gibi Türkiye’ye ihracatta sübvansiyonu azaltmak amacıyla da tahsil edilmemektedir. Tam aksine bu uygulama, ÖEB’lerde yerleşik firmaların yurt içinden ziyade yurt dışına satış yapmaları için geliştirilmiş zorlayıcı bir tedbir niteliğindedir. Nitekim ÖEB’lerin kuruluş ve işletme amacı da yurt içine mal tedarikinin sağlanması değil, yurt dışına gerçekleştirilen satışlarda firmalara maliyet avantajı yaratılmasıdır. Dolayısıyla öne sürülen itiraz uygun görülmemiştir.

(9) SRF firmasının Türkiye’deki temsilcisi tarafından nihai bildirim sonrasında Anlaşmanın 1.1(a)(1) (ii) bendinde yer alan 1 nolu dipnota atıfta bulunularak ÖEB programı kapsamında Hindistan Hükümeti tarafından verilen desteklerin sübvansiyon olarak kabul edilemeyeceği de iddia edilmiştir. Firmanın Hindistan’da yerleşik temsilcisi de muafiyet sağlanan hizmet vergilerinin özel tüketim vergileri gibi kabul edilmesi gerektiğini öne sürerek buna ilişkin hesaplama yapılmasını talep etmiştir.

(10) Anlaşmanın II Nolu Eki’nin 61 nolu dipnotuna göre makul bir vergi iadesi sistemi çerçevesinde vergisiz olarak kullanılacak girdilerin nihai ürünün üretim sürecinde fiziksel olarak yer alan girdiler olduğu ifade edilmektedir. Dolayısıyla sermaye mallarının gümrüksüz olarak tedariki ile hizmet vergileri ödenmeden yurt içinden tedarik edilen hizmetlerin bu kapsamda değerlendirmesi uygun görülmemiştir. Hizmet vergilerinin özel tüketim vergisi olarak kabul edilmesi gerektiği yönündeki daha önce öne sürülmeyen iddia ise soruşturmanın bu aşamasında doğrulanabilir bulunmadığından kabul edilmemiştir.

(11) Sermaye mallarının gümrüksüz olarak tedarikiyle ilgili olarak hesaplama yapılırken “Sermaye Malları İthalatı Teşvik Programı” kapsamında kullanılan yöntemle sadık kalınmıştır. Bu bağlamda soruşturma dönemi öncesinde sermaye mallarının ithalatından ve yurt içi tedarikenden kaynaklanan fayda soruşturma dönemine de dağıtılmıştır. Amortisman süresi olarak ise firmanın beyan ettiği 19 yıllık süre kullanılmıştır. Hesaplama kesrin paydası olarak soruşturma konusu ürünün toplam ihracat tutarı göz önüne alınmıştır.

(12) Yurt içinden hizmet vergileri olmadan tedarik edilen hizmetlerle ilgili olarak ödenmeyen vergiler toplamının faydayı oluşturduğu kabul edilmiş, kesrin paydasına ise soruşturma konusu ürünün toplam ihracat tutarı konulmuştur.

(13) Hammade ve diğer girdilerin ithalatında ve yurt içinden tedarikinde elde edilen vergi muafiyetleri ile ilgili olarak, bu muafiyetler önlem alınabilir nitelikte kabul edilmediğinden bir hesaplama yapılmamıştır.

(14) SRF firması kendisine gönderilen soru formlarına verdiği yanıtlarda, ÖEB’de kurulu bulunan işletmesi ile ilgili olarak ihracat gelirlerinden kaynaklanan gelir vergisinden muaf tutulmadığını beyan etmiştir. Firmanın soruşturma dönemi öncesindeki faaliyet raporları incelendiğinde de soruşturma dönemi öncesinde firmanın kar etmediği bu nedenle gelir vergisine tabi olmadığı tespit edilmiştir. Bununla beraber, yerinde doğrulama soruşturması sırasında yapılan incelemelerde soruşturma döneminin büyük kısmını kapsayan 2007 –08 mali yılında firmanın gelir beyan ettiği, ihracattan kaynaklanan gelirleri için ise %100 oranında gelir vergisi muafiyeti talebinde bulunduğu tespit

edilmiştir. Bu nedenle, ihracat gelirlerinin ne kadarının soruşturma döneminden kaynaklandığı tespit edilmiş, buna göre soruşturma döneminde doğması gereken gelir vergisi matrahı hesaplanarak elde edilen vergi avantajı tespit edilmiştir. Sübvansiyonun hesaplanması aşamasında ise kesrin paydasına toplam ihracat satışları konulmuştur.

(15) SRF firmasının gerek Türkiye'deki gerekse Hindistan'daki temsilcileri tarafından ihracat gelirlerinden kaynaklanan gelir vergisi muafiyetinin henüz talep aşamasında olduğu, gelir vergisi matrahının henüz beyan aşamasında bulunması nedeniyle ihracat gelirlerinden kaynaklanan gelir vergisi muafiyetinin de kesinleşmediği iddia edilerek buna ilişkin bir hesaplama yapılmaması talep edilmiştir. Firmanın Türkiye'deki temsilcisi Anlaşmanın 1.1(a)(1)(ii) maddesine atıfta bulunarak vergi beyannamesinin onaylanmamış olması nedeniyle "hükümet gelirlerinden vazgeçilmesi veya tahsil edilmemesi" durumunun gerçekleşmiş olduğundan bahsedilemeyeceğini öne sürmüştür.

(16) Yukarıda da ifade edildiği üzere 2005 tarihli Özel Ekonomik Bölgeler Kanununun 6 ncı bölümünde yer alan 26 ncı madde hükmü çerçevesinde ÖEB'de kurulu bulunan işletmelerin ihracattan kaynaklanan gelirleri ile ilgili olarak Gelir Vergisi Kanunu'nun 10AA Bölümü çerçevesinde faaliyete başladıkları ilk beş yıl için %100, ikinci beş yıl için ise %50 oranında gelir vergisi muafiyeti sağlanmaktadır. İlgili kanun hükmü hiçbir tartışmaya mahal bırakmayacak açıklıktadır. SRF firması faaliyete geçmesinden soruşturma dönemi olan 2007 yılına kadar kar beyan etmediği için bu muafiyetten yararlanamamıştır. Buna karşılık 2007 yılında firma karlılık göstermiş, ihracattan kaynaklanan gelirlerin vergi muafiyetinden yararlanabilmesi için de vergi beyannamesi verilerek vergi otoritelerine başvuru yapılmıştır.

(17) Yapılan incelemeler neticesinde ihracattan kaynaklanan gelirin sabit olduğu ve ilgili kanun hükmü çerçevesinde de bu gelirlerin gelir vergisinden muaf tutulacağı yasal olarak güvence altında bulunduğu anlaşılmaktadır. Firma tarafından muafiyet talep edilen vergi tutarının vergi otoritelerine ödendiğine; diğer bir ifadeyle "hükümet gelirlerinden vazgeçilmediğine veya bu gelirlerin tahsil edildiğine" dair herhangi bir bilgi ve belgenin de sunulmamış olduğu göz önüne alındığında faydanın miktarının kesinlik kazanmaması nedeniyle faydanın doğmamış olduğu iddiası kabul edilebilir bulunmamıştır. Faydanın doğduğu gerek kanun hükmünden gerekse SRF firmasının muafiyet talebinden açık bir şekilde ortadadır. Faydanın doğmuş olduğu tespiti sabitken elde edilen faydaya ilişkin olarak bir değerlendirme yapılmaması söz konusu değildir. Bu değerlendirme yapılırken fayda miktarının belirlenmesinde firmanın muafiyet talebinde kullanılan hesaplamaların en makul yöntem olduğu kabul edilerek hesaplama buna göre yapılmıştır. Dolayısıyla nihai bildirim sonrasında konuya ilişkin olarak dile getirilen itirazlar kabul edilmemiştir.

(18) Yukarıda açıklandığı şekilde ayrı ayrı hesaplanan sübvansiyon oranları toplandığında SRF firması için ÖEB programı kapsamındaki toplam sübvansiyon oranı %4.11 olarak tespit edilmiştir.

İşbirliğine gelmeyen firmaların durumu

MADDE 31 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmayan Hindistan'da yerleşik üretici/ihracatçı firmalar için sübvansiyon oranının belirlenmesi aşamasında eldeki mevcut verilerin kullanılması uygun görülmüştür. Bu bağlamda, SRF firması için bu programa ilişkin olarak hesaplanan %4.11'lik oranın işbirliğine gelmeyen Hindistan'da yerleşik diğer üretici/ihracatçılara teşmil edilmesi uygun görülmüştür.

ALTINCI BÖLÜM

Maharashtra Yerel Yönetiminin Teşvik Paketi Programı

Yasal dayanak

MADDE 32 – (1) Soruşturmaya konu olan bu program Maharashtra yerel yönetimince, az gelişmiş bölgelerde sanayi yatırımlarının artırılmasını sağlamak üzere 1964 yılından bu yana uygulanmaktadır.

Programın İçeriği

MADDE 33 – (1) Bu teşvik paketi içerisindeki uygulamaların ayrıntıları aşağıda açıklanmıştır:

a. Smaı Teşvik Sübvansiyonu

(1) Bu uygulamada Maharashtra Eyaleti içerisinde yeni kurulan ve programdan yararlanmaya hak kazanan işletmeler yerel yönetime ödedikleri ilgili her türlü verginin ortalama %25'ini geri alabilmektedir. Ödenen verginin ne kadarının geri alınacağı firmanın kuruluş yerine göre değişmektedir. Bununla beraber yeni kurulmayan ve hali hazırda faaliyet gösteren firmalar da sabit sermaye stokunu en az %25 oranında arttırmak koşuluyla bu programdan yararlanabilmektedir.

b. Elektrik Vergisi Muafiyeti

(1) Eyalet içerisinde belirli bölgelerde kurulu olan işletmeler ile ihracata yönelik olarak faaliyet gösteren tüm firmalar elektrik vergisinden 10 ila 15 yıllığına muaf tutulabilmektedirler.

c. Damga Vergisi Muafiyeti

(1) Eyalet içerisinde belirli bölgelerde kurulu olan işletmeler için 31 Mart 2011 tarihine kadar damga vergisi muafiyeti yürürlüktedir.

ç. Octroi Vergisi Muafiyeti

(1) Eyalet içerisinde belirli bölgelerde kurulu olan işletmeler için, Hindistan'da yerel hükümetlerce toplanan ve bir çeşit yurt içi transit vergisi olan octroi vergisinin iadesi ve satış vergisi muafiyeti uygulaması yürürlüktedir.

Değerlendirme

MADDE 34 – (1) Program kapsamında Maharashtra yerel yönetimince sağlanan vergi iadesi ve vergi muafiyeti uygulamalarının ilgili otoritenin gelirlerinden feragat etmesi sonucunu doğurması sebebiyle kamu tarafından temin edilen bir mali katkı olduğu düşünülmektedir. Firmalara sağlanan bu avantajlar, anılan işletmeler için de bir fayda doğurduğundan sübvansiyon olarak değerlendirilmektedir.

(2) Anılan programdan sadece belirli bir bölgede kurulan işletmeler yararlanabildiğinden şikayete konu programın Anlaşmanın 2.2 maddesi çerçevesinde özgül bir sübvansiyon teşkil ettiği ve önlem alınabilir nitelikte olduğu sonucuna varılmıştır.

(3) Hindistan Hükümeti programa ilişkin genel bilgi vermekle birlikte, hangi firmaların ne oranda bu sübvansiyon programından yararlandığına ve ne ölçüde fayda elde ettiğine dair veri sunmamıştır.

Firmaların durumu

MADDE 35 – (1) Hindistan’da yerleşik üretici/ihracatçılardan kendilerine gönderilen soru formlarına yanıt vererek işbirliğinde bulunan adı geçen firmalar arasında bu programdan yararlandığını beyan eden bir firma olmamıştır.

(2) Öte yandan, Hindistan yetkili makamları tarafından gönderilen yanıtlarda bahse konu teşvik paketinin ana hatları açıklanmakla birlikte hesaplamada kullanılmaya müsait veri sağlanmadığından ve bu programlara dair sübvansiyon hesabı için elde daha iyi bir veri bulunmadığından işbirliğine gelmeyen firmalar için geçerli olmak üzere Avrupa Birliği tarafından Hindistan’da yerleşik ve bu programdan yararlanan bir firma için 31.08.2006 tarihli ve 1288/2006 sayılı Tebliğ’de tespit edilen %1.60’lık oranın kullanılması uygun görülmüştür.

YEDİNCİ BÖLÜM

Belirlenen Toplam Sübvansiyon Oranları

Belirlenen toplam sübvansiyon oranları

MADDE 36 – (1) Soruşturma kapsamında yürütülen soruşturmalar kapsamında Hindistan’da yerleşik firmalar için tespit edilen sübvansiyon oranları şu şekildedir:

Firmalar	Ön Lisans Programı	Vergi Hibesi	Sermaye Malları İthalatı Teşvik Programı	Özel Ekonomik Bölge Programı	İhracat Kredisi	Maharashtra Yerel Yönetiminin Teşvik Paketi Programı	Toplam
Ester Industries Limited	0	%5,76	%2,18	0	%2,43	0	%10,37
Uflex Limited	0	%7,11	%2,96	0	%0,30	0	%10,37
SRF Limited	%0,13	0	%0,01	%4,11	0	0	%4,25
Diğerleri	%3,40	%7,11	%2,96	%4,11	%2,43	%1,60	%21,61

ÜÇÜNCÜ KISIM

Yerli Üretim Dalında Zarara İlişkin Ara Belirlemeler

BİRİNCİ BÖLÜM

İthalatın hacmi ve değerlerinin gelişimi

Genel

MADDE 37 –(1) Yönetmeliğin 17 nci maddesi çerçevesinde, soruşturma konusu ülke menşeli ithalatın hacminde mutlak anlamda ya da Türkiye tüketimine oranla önemli ölçüde bir artış olup olmadığı incelenmiştir.

Maddenin genel ithalatı

MADDE 38 – (1) Soruşturmaya konu PET filmlerin genel ithalatı incelenirken Türkiye’nin ülke sınırları dışından gerçekleştirilen tüm ithalat dikkate alınmıştır. Buna göre 2004 yılında 10.533 ton olan ithalatın 2005 yılında artarak 13.673 tona yükseldiği, 2006 yılında ise azalarak 10.072 ton olarak gerçekleştiği, 2007 yılında ise 10.710 ton olduğu görülmektedir.

Sübvansiyonlu ithalat

MADDE 39 – (1) Hindistan menşeli ithalatın gelişimi incelendiğinde 2004 yılında 2.598 ton olan ithalatın 2005 yılında ciddi şekilde artarak 4.662 tona yükseldiği, 2006 yılında bir önceki yıla göre düşerek 2.666 tona gerilediği, 2007 yılında ise 2.604 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. Hindistan menşeli ithalatın bahse konu maddenin genel ithalatı içerisindeki payı incelendiğinde ise 2004 yılında %25 olan payın 2005 yılında %34’e yükseldiği, 2006 yılında %26’ya gerilediği ve 2007 yılında ise %24 olarak gerçekleştiği görülmektedir.

Maddenin üçüncü ülkelerden ithalatı

MADDE 40 – (1) Soruşturma konusu maddenin üçüncü ülkelerden ithalatı incelendiğinde 2004 yılında 7.935 ton olan ithalat miktarının 2005 yılında 9.011 tona yükseldiği, 2006 yılında 7.406 tona gerilediği, 2007 yılında ise

8.106 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. nc ülkeler menşeli ithalatın bahse konu maddenin genel ithalatı içerisindeki payı incelendiğinde ise 2004 yılında %75 olan payın 2005 yılında %66'ya gerilediği, 2006 yılında %74'e, 2007 yılında ise %76'ya yükseldiği görülmektedir.

Maddenin iç piyasada tüketimi ve sübvansiyonlu ithalatın pazar payı

MADDE 41 – (1) Maddenin yurtiçi tüketimi, yerli üreticilerin yurtiçi satışları ile genel ithalatın toplanması suretiyle hesaplanmıştır. Yerli üreticilerin yurt içi satışları hesaplanırken ülke sınırları içerisinde üretilen ilgili madde satışları dikkate alınmıştır. Öte yandan, yerli üretim 2005 yılından itibaren başlaması nedeniyle 2004 ve 2005 yıllarında tüketime konu maddenin büyük oranda ithalat yoluyla tedarik edildiği anlaşılmaktadır.

(2) Yurt içi tüketim endeksine bakıldığında 2004 yılında 100 olan endeksin 2005 yılında 135'e, 2006 yılında 155'e, 2007 yılında ise 185'e yükseldiği görülmektedir. Yurt içi tüketimin 2004 –2007 arasındaki dönemde yıllık ortalama %23 oranında arttığı anlaşılmaktadır.

(3) Hindistan menşeli soruşturma konusu ürünün tüketim içindeki payı 2004 yılında 100 olarak kabul edildiğinde, bu rakamın 2005 yılında 133'e yükseldiği, 2006 yılında 66'ya, 2007 yılında ise 54'e gerilediği görülmektedir.

(4) Gerek nihai bildirim öncesinde gerekse nihai bildirim sonrasında, Hindistan'da yerleşik işbirliğine gelen firmaların temsilcileri tarafından Anlaşmanın 15.1 maddesi ile 15.2 maddesine atıfta bulunulmuş, soruşturma konusu ithalatın hacminde üretim veya tüketime oranla mutlak veya nispi anlamda bir artışın söz konusu olmaması nedeniyle zarara ilişkin müspet kanıt ortaya koyma şartının ihlal edildiği ne sürülmüştür.

(5) Anlaşmanın 15.2 maddesi soruşturma konusu ithalatın mutlak veya nispi olarak artıp artmadığının incelenmesi yükümlülüğünü getirmekle birlikte, mezkur ithalatın mutlak veya nispi olarak artmış olup olmamasının zararın varlığı konusunda tek lt olarak değerlendirilmeyeceğini de vurgulamaktadır. Dolayısıyla Hindistan menşeli soruşturma konusu ithalatın mutlak veya nispi anlamda artmış olmaması tek başına yerli üretim dalında zararın oluşmadığına kanıt teşkil etmemektedir.

(6) Bu değerlendirmeye, nihai bildirim sonrasında işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından itiraz edilerek, bu teşpitin yasal bir dayanağının olmadığı ne sürülmüştür. Bununla beraber, Anlaşmanın 15.2 maddesi bu konuda hiçbir tartışmaya mahal vermeyecek açıklıktadır.

(7) te yandan, yerli üretim dalının üretime başladığı 2005 yılı da dahil olmak üzere, önceki yıllarda yurt içi piyasada hakim konumda olduğu anlaşılan Hindistan'ın, yerli üretim devreye girmesi ile birlikte pazar payını kaybetmesi olağandır.

Sübvansiyonlu ithalatın fiyatları

MADDE 42 – (1) Resmi ithalat istatistiklerine göre soruşturmaya konu Hindistan menşeli PET filmlerin 2004 yılında 2,20 ABD Doları/Kg olan ağırlıklı ortalama birim fiyatı, 2005 yılında 2,15 ABD Doları/Kg'ye, 2006 yılında ise 2,04 ABD Doları/Kg seviyesine inmiş, 2007 yılında ise 2,26 ABD Doları/Kg olarak gerçekleşmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Sübvansiyonlu İthalatın Yerli retim Dalının Fiyatları zerine Etkisi

Genel

MADDE 43 – (1) Yönetmeliğin 17 nci maddesinin ilgili hükümleri çerçevesinde sübvansiyonlu ithalatın yerli üretim dalının satış fiyatları üzerindeki etkisi değerlendirilirken fiyat kırılması, fiyat baskısı, fiyat bastırılması ve fiyat yıpranması miktar ve oranları hesaplanmıştır.

Fiyat kırılması

MADDE 44 – (1) Fiyat kırılması ithal ürün fiyatlarının Türkiye piyasasında yerli üretim dalının yurt içi satış fiyatlarının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını gösterir.

(2) Fiyat kırılması analizinde, soruşturma konusu ülkeden işbirliğine gelen firmaların soruşturma dönemindeki ağırlıklı ortalama CIF ihraç fiyatına gümrük vergisi ve gümrükleme masrafları eklenerek bulunan Türkiye piyasasına giriş fiyatı, yerli üretim dalının aynı ürün tipindeki satış fiyatı ile karşılaştırılmıştır.

(3) Bu erevede, Ester firması için CIF değerin %2'si, SRF firması için CIF değerin %7'si oranında fiyat kırılması teşpit edilmiştir. Uflex firmasının verileri incelendiğinde ise bu firmanın soruşturma döneminde yerli üreticinin yurt içi fiyatları üzerinde kırılmaya neden olmadığı görülmüştür.

(4) Nihai Bildirim sonrasında işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından fiyat kırılmasının kaynağının yerli üretim dalının yurt içi fiyatları ile Hindistan menşeli ithalatın fiyatlarının ters yönlü hareketi olduğu öne sürülmüştür. Soruşturma döneminde yerli üretim dalının fiyatlarını %8 oranında düşürdüğü buna karşılık Hindistan menşeli ithalatın fiyatlarının %11 oranında arttığı kırılmanın kaynağının da bu olduğu iddia edilmiştir.

(5) Bu iddianın makul kabul edilmesi mümkün değerdir. Öncelikle söz konusu temsilci tarafından karşılaştırılan fiyatlar mutlak değer endekslenmiş nispi verilerdir. Nispi anlamda Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatı yerli üretim dalının fiyatlarındaki gerilemeye göre daha fazla artmış olmasına rağmen mutlak anlamda hala yerli üretim dalının fiyatlarının gerisinde kalmıştır. Fiyat kırılmasının oluşmasındaki neden de budur. Fiyatlar arasındaki ters yönlü hareketin normal şartlar altında fiyat kırılmasını iyileştirmesi beklenir; zira fiyat kırılması hesaplanırken

ithalatın birim fiyatlarının yerli üretim dalının fiyatlarının ne kadar gerisinde kaldığı dikkate alınmaktadır. Bununla beraber, yaşanan ters yönlü fiyat hareketinin fiyat kırılmasını ortadan kaldıramamış olması bahse konu firmaların birim fiyatlarının yerli üretim dalının fiyatlarına nispetle düşük kaldığının ispatıdır.

Fiyat bastırılması

MADDE 45 – (1) Fiyat bastırılması, sübvansiyonlu ithalat nedeniyle, yerli üretim dalının zarar inceleme döneminde maliyetlerindeki artışa rağmen satış fiyatlarını arttıramamasıdır. Fiyat bastırılması, yerli sanayinin üretim maliyeti ile satış fiyatı arasındaki oran azaldığında ortaya çıkmaktadır.

(2) Nihai bildirim aşamasında fiyat bastırılması analizi yapılırken yerli üretim dalının ortalama birim ticari maliyeti ile ortalama birim satış fiyatı arasındaki oran 2006 –2007 yılları için belirlenmiştir. Yerli üretim dalı üretime 2005 yılının son döneminde başladığından, 2005 yılına ilişkin veriler analize dahil edilmemiştir.

(3) Nihai Bildirim sonrasında, işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından 2005 yılı verilerinin kullanılmasına atıfta bulunularak analize dahil edilen dönemin maliyet verilerinin makul olduğu sonucuna nasıl varıldığına anlaşılamadığı ifade edilmiş, 2005 yılı verilerinin değerlendirme dışı tutulmasına itiraz edilmiştir.

(4) Daha önce de ifade edildiği üzere yerli üretim dalı üretime 2005 yılının son çeyreğinde başlamıştır. Bu dönemde yapılan üretimin daha çok deneme mahiyetinde olduğu da üretim ve satış verilerinden anlaşılabilmektedir. Dolayısıyla üretimin başlangıç aşamasındaki bu dönemde mevcut bir takım maliyet unsurları nedeniyle toplam ve birim maliyetlerin yanıltıcı sonuçlar doğurabileceği düşünülmüş bu nedenle bu dönem verileri değerlendirme kapsamına alınmamıştır. Bu noktada 2006 ve 2007 yıllarındaki maliyet verilerinin makul olduğu değerlendirmesinden ziyade 2005 yılının son çeyreğine ilişkin maliyet verilerinin makul olamayabileceği değerlendirilmiştir.

(5) Öte yandan, nihai bildirim sonrasında öne sürülen itirazlar dikkate alınarak 2005 yılı verilerinin değerlendirilmeye dahil edilmesi sonucunda soruşturma konusu ürünlerin ticari maliyetin 2005 yılında %34, 2006 yılında %44, soruşturma döneminde ise %27 oranında altında satıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerden de görülebileceği gibi fiyat bastırması Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatlarının bir önceki yıla göre gerilediği 2006 yılında artmış, 2007 yılında şiddetini yitirmiş olsa dahi ciddi düzeyde seyretmiştir.

Fiyat baskısı

MADDE 46 – (1) Sübvansiyonlu ithalat nedeniyle yerli üretim dalının fiyatlarının bastırılmış olması tespiti yapıldığından sübvansiyonlu ithalatın fiyatının yerli üretim dalının olması gereken satış fiyatının ne kadar altında olduğu belirlenmiştir. Fiyat baskısı, sübvansiyonlu ithal fiyatlarının Türkiye piyasasında yerli üretim dalının olması gereken satış fiyatının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını gösterir.

(2) Fiyat baskısı analizinde, soruşturma konusu ülkeden işbirliğine gelen firmaların soruşturma dönemindeki ağırlıklı ortalama CIF ihrac fiyatına gümrük vergisi ve masrafları eklenerek bulunan Türkiye piyasasına giriş fiyatı, yerli üretim dalının üretim maliyetine makul oranda kâr marjı eklenmek suretiyle tespit edilen olması gereken satış fiyatı (hedef fiyat) ile karşılaştırılmış ve sübvansiyonlu ithalatın fiyatının yerli üretim dalının olması gereken fiyatını önemli ölçüde baskı altına aldığı tespit edilmiştir.

(3) Nihai Bildirim sonrasında, işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından yerli üretim dalının olması gereken fiyatının nasıl hesaplandığını gösteren verilerin nihai bildirimde paylaşılmamış olmasını eleştirerek bu verilerin tedarik edilmesini istemiştir. Nihai bildirimde yerli üretim dalının olması gereken fiyatının nasıl hesaplandığı yukarıda izah edildiği şekilde açıklanmıştır. Ayrıca nihai bildirimde ekli tablolarda makul kar oranı gibi detaylara da yer verilmiştir. Bunun ötesinde, yerli üretim dalının üretim maliyetleri gibi ticari sır niteliğinde olan verilerin diğer ilgili taraflarla paylaşılması söz konusu değildir.

(4) Bu çerçevede, Ester firmasının yerli üretim dalının yurt içi satış fiyatları üzerinde CIF değerinin %56’sı, SRF firmasının CIF değerinin %63’ü ve Uflex firmasının da CIF değerinin %49’u oranında fiyat baskısına neden olduğu belirlenmiştir.

(5) Nihai Bildirim sonrasında, işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından girdi fiyatlarında artış yaşanırken yurt içi birim fiyatların gerilediği, bu tabloya bakarak ithalatın birim fiyatları nedeniyle yurt içi birim fiyatların yükselmediğinin savunulamayacağı öne sürülmüştür.

(6) Yerli üretim dalının sını maliyetlerine ilişkin olarak nihai bildirimde sunulan veriler incelendiğinde birim sını maliyetlerin gerilediği görülmektedir. Bu durum, üretim ölçeğinin artmaya başlamasının sonucunda oluşan ölçeğe göre artan getiri koşullarının olağan bir sonucudur. Birim sını ve ticari maliyetlerdeki gerileme yurt içi satış fiyatlarındaki gerilemenin ötesinde olduğu için ürüne ilişkin zarar göstergelerinde bir iyileşme yaşanmıştır. Buna karşılık, üretim ölçeğindeki artıştan kaynaklanan tüm olumlu sonuçlara rağmen yurt içi birim fiyatlar söz konusu ürünün karlı şekilde satılabilmesine olanak tanıyacak şekilde artırılmamıştır. Bunun en önemli nedeni de sübvansiyonlu ithalatın birim fiyatlarının yerli üretim dalının yurt içi birim fiyatlarının gerisinde kalmasıdır. Üstelik bu durum, 2007 yılında Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatlarında görülen artışa rağmen değişmemiştir.

Fiyat yıpranması

MADDE 47 – (1) Fiyat yıpranması sübvansiyonlu ithalat nedeniyle, yerli üretim dalının satış fiyatlarındaki reel düşüştür.

(2) Nihai bildirim aşamasında fiyat yıpranması analizinde, yerli üretim dalının yurt içi ortalama satış fiyatlarındaki yıpranma 2006 –2007 yılları için belirlenmiştir. Yerli üretim dalının üretimi 2005 yılının son döneminde başladığından ve bu dönemde gerçekleşen fiyatların yanıltıcı olabileceği düşünüldüğünden bu döneme ilişkin veriler dikkate alınmamıştır.

(3) Buna karşılık nihai bildirim sonrasında, işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından fiyat yıpranması analizinde 2005 yılına ilişkin fiyat verilerinin kullanılmamış olmasına itiraz edilmiştir. Bu itiraz göz önüne alınarak fiyat yıpranması analizine söz konusu dönem de dahil edilmiştir.

(4) Yerli üretim dalının satış fiyatlarında reel anlamda yıpranma olup olmadığının tespiti amacıyla Yeni Türk Lirası esasındaki veriler için yıllık ortalama üretici fiyat endeksi (ÜFE) kullanılarak hesaplanmış reel değerler kullanılmıştır.

(5) Bu çerçevede yapılan hesaplamalar neticesinde, 2005 yılında 100 olan yurt içi ortalama birim satış fiyatının 2006 yılında 88, 2007 yılında ise 81 birime gerilediği tespit edilmiştir. Bu durum, yerli üretim dalının yurt içi satış fiyatlarının 2006 yılında %12, 2007 yılında ise bir önceki yıla göre %8 oranında yıprandığına işaret etmektedir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yerli üretim dalının durumu

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

MADDE 48 – (1) Sübvansiyonlu ithalatın yerli üretim dalının ekonomik göstergelerinde yarattığı etkinin görülebilmesi amacıyla bahse konu ekonomik göstergeler yerli üretim dalının üretime başladığı 2005 yılı ile 2007 yılı arasındaki dönem için incelenmiştir. Yerli üretim dalı 2005 yılının tamamında üretim yapmadığı için, karşılaştırma yapılabilmesini teminen 2005 yılının verileri tüm yıla oranlanmıştır.

(2) Öte yandan, eğilimin sağlıklı bir şekilde incelenmesi amacıyla Yeni Türk Lirası bazındaki veriler yıllık ortalama ÜFE kullanılarak enflasyondan arındırılmıştır. Geçici önlem aşamasında yapılan hesaplamalarda kullanılan ÜFE değerinde nümerik bir hata olduğu tespit edilmiş, bu durum göz önüne alınarak gerekli düzeltmeler yapılmıştır.

a. Üretim

(1) Yerli üretim dalının üretim miktar verileri incelendiğinde üretimin başladığı 2005 yılında 100 olarak kabul edilen üretim miktarının 2006 yılında 203'e yükseldiği, 2007 yılında ise 449 olarak gerçekleştiği görülmektedir. Üretim verileri incelendiğinde 2005 yılında yeni başlayan üretimin deneme mahiyetinde olduğu, miktarın bu nedenle diğer dönemlere göre düşük olduğu gözlenmektedir. İlerleyen dönemlerde ise yerli üretim dalının üretim ölçeğini arttırmaya başladığı, buna bağlı olarak üretim miktarının da istikrarlı bir şekilde arttığı görülmektedir.

b) Satışlar

(1) Yerli üretim dalının yurt içi satış miktar endeksi 2005 yılında 100 olarak kabul edildiğinde 2006 yılında 1.211'e, 2007 yılında ise 2.130'a yükselmiştir. Bu ciddi artışın en önemli nedeni 2005 yılında gerçekleştirilen üretime oranla satış miktarının çok düşük kalması, ilerleyen dönemlerde ise artan üretime paralel olarak yurt içi piyasadan daha fazla pay alınması gösterilebilir. Nitekim 2005 yılında gerçekleştirilen az miktarda üretimin büyük bölümü stoklarda kalmış, satış miktarı çok düşük seviyede gerçekleşmiştir. İlerleyen dönemlerde ise üretimin giderek artan bir bölümü yurt içi piyasada satılabilmektedir.

c) İhracat

(1) Yerli üretim dalının ihracat miktar endeksi incelendiğinde 2005 yılında 100 olan endeksin 2006 yılında 292'ye, 2007 yılında ise 1.113'e yükseldiği gözlenmektedir.

ç) Yurtiçi Fiyatlar

(1) Yerli üretim dalının yurt içi ağırlıklı ortalama birim fiyatları da incelenmiştir. Buna göre 2005 yılında 100 olarak kabul edilen endeksin, 2006 yılında 88'e 2007 yılında ise 81'e gerilediği görülmektedir.

d) Pazar Payı

(1) Ekonomik göstergeleri incelenen yerli üreticinin üretime başladığı 2005 yılındaki üretimi daha çok deneme mahiyetinde olduğundan, yurt içi satışları da düşük seyretmiş, dolayısıyla 2005 yılında yurt içi pazar payı ihmal edilebilir düzeyde gerçekleşmiştir. 2006 yılından itibaren üretim ve satış miktarının artmasıyla beraber pazar payında da artış başlamıştır. Buna karşılık 2007 yılında bir önceki yıla göre pazar payında bir gerileme olduğu da tespit edilmiştir. Yeni kurulan ve maliyetlerini önemli ölçüde düşüren yerli üreticinin pazar payındaki kayıp dikkat çekici bir unsurdur.

e) Stoklar

(1) Yerli üretim dalının stok miktar endeksi incelendiğinde 2005 yılında 100 olan endeksin 2006 yılında 52'ye gerilediği, 2007 yılında ise 68 olarak gerçekleştiği görülmektedir.

f) Kapasite ve Kapasite Kullanım Oranı (KKO)

(1) Yerli üretim dalının üretim kapasite miktar endeksi incelenen dönemde değişmemiştir. Bununla beraber KKO üretimdeki istikrarlı artışa paralel olarak yükselmiştir. 2005 yılında 100 olarak kabul edilen KKO endeksi 2006 yılında 203'e, 2007 yılında ise 449'a yükselmiştir. Bununla beraber, bu hızlı artışın temel nedeni üretimin başladığı yıl olan 2005 yılında kurulu kapasitenin çok düşük bir oranının kullanılmasıdır. 2005 yılındaki üretim faaliyeti daha çok deneme mahiyetinde gerçekleştiğinden izleyen dönemlerde KKO'nında görülen artış 2005 yılına göre nispi bir artışı

ifade etmektedir.

g) İstihdam

(1) Yerli üretim dalının istihdam verileri incelendiğinde artan üretim miktarına paralel bir istihdam seviyesi artışı gözlenmemektedir. Nitekim 2005 yılı için 100 olarak kabul edilen istihdam endeksi 2006 ve 2007 yıllarında 90'a gerilemiştir.

ğ) Ücretler

(1) Yerli üretim dalı için geçerli olan ücret endeksi 2005 yılı 100 olarak kabul edildiğinde 2006 yılında 95'e gerilemiş, 2007 yılında ise 96 olarak gerçekleşmiştir.

h) Verimlilik

(1) Yerli üretim dalının artan üretim miktarı ve 2005 yılına oranla düşen istihdam seviyesine bağlı olarak verimliliğinin arttığı gözlenmektedir. Nitekim 2005 yılında 100 olarak kabul edilen verimlilik endeksinin 2006 yılında 678'e, 2007 yılında ise 1.503'e yükseldiği görülmektedir.

(2) Verimlilik endeksinde 2005 yılından sonra görülen ciddi artış 2005 yılındaki üretimin düşük düzeyde gerçekleşmesi nedeniyle oluşan baz etkisinden kaynaklanmaktadır. Takip eden dönemdeki verimlilik artışı ise yerli üretimin ölçek verimliliğini artırma çabalarının bir ürünüdür. Bununla beraber, KKO'nun halen sektör için düşük sayılabilecek bir noktada olduğu da göz önünde bulundurulmalıdır.

ı) Maliyetler

(1) Yerli üretim dalının ağırlıklı ortalama birim ticari maliyetleri incelendiğinde 2005 yılında 100 olan endeksin 2006 yılında 104'e yükseldiği, 2007 yılında ise 74'e gerilediği görülmektedir. 2006 yılındaki artışın kaynağının bahse konu dönemdeki net finansman giderlerindeki artış olduğu anlaşılmaktadır. Bununla beraber üretimdeki ölçek artışıyla birlikte özellikle ortalama birim sınaî maliyette önemli gerilemeler görüldüğü, benzer düşüş eğiliminin faaliyet giderleri ile net finansman giderlerinde de görülmesiyle ticari maliyette 2007 yılı itibariyle iyileşme yaşandığı değerlendirilmektedir.

i) Kârlılık

(1) Yerli üretim dalının ilgili üründeki kârlılık verileri incelendiğinde ise, ağırlıklı ortalama birim ticari maliyetlerde görülen azalmaya rağmen zarar durumunun devam ettiği görülmektedir. Yerli üretim dalının satış fiyatlarının ortalama ticari maliyetlerinin altında kalması nedeniyle ürün kârlılığının negatif olduğu anlaşılmaktadır. Bununla beraber, ticari maliyetlerde görülen iyileşme ile ihraç fiyatlarının artmasının etkisiyle yurt içi birim fiyatlardaki gerilemeye rağmen zarar verilerinde nispi bir iyileşme söz konusudur. Nitekim 2005 yılında -100 olan birim ürün zararı endeksi, 2006 yılında -80'e, 2007 yılında ise -36'ya yükselmiştir.

(2) Sübvansiyonlu ithalatın fiyat baskısı nedeniyle üretim ve satışlar yeterince artırılmamış bu nedenle maliyetlerde de gereken ölçüde iyileştirme sağlanamamıştır. Maliyetlerde görülen sınırlı gelişmeye rağmen sübvansiyonlu ithalatın yarattığı haksız rekabet nedeniyle yerli üretim dalının birim yurt içi satış fiyatlarını ticari maliyetleri üzerinde bir seviyede konumlandıramadığı, bu durumun da ürün zararının devamına yol açtığı belirlenmiştir.

j) Nakit Akışı

(1) Yerli üretim dalının ürün karı ile ürün amortismanının toplanması suretiyle hesaplanan ürün nakit akışı verileri incelendiğinde, üretimin başladığı 2005 yılından itibaren ürün nakit akışının negatif değerleri ifade ettiği, 2006 ve 2007 yıllarında ise daha da kötüleştiği görülmektedir. Bu bağlamda 2005 yılında -100 olan ürün nakit akışı endeksinin 2006 yılında -1.426'ya, 2007 yılında ise -1.618'e düştüğü gözlenmektedir.

k) Özkaynakların Kârlılığı ve Yatırım Hâsılatı

(1) Yerli üretim dalının tüm faaliyetlerini içeren özkaynakların kârlılığı endeksi 2005 yılında -100, 2006 yılında -210, 2007 yılında ise -28 olarak gerçekleşmiştir.

l) Büyüme

(1) Yerli üretim dalının aktiflerindeki gelişim incelendiğinde 2005 yılında 100 birim olan yerli üretim dalı aktifleri endeksinin 2006 yılında 93'e gerilediği, 2007 yılında ise 76 olarak gerçekleştiği görülmektedir.

m) Sermaye Artışı

(1) Yerli üretim dalının özsermaye endeksi incelendiğinde de 2005 yılında 100 birim olan endeksin, 2006 yılında 79'a, 2007 yılında ise 73'e gerilediği gözlenmektedir.

(2) Özsermayede görülen reel gerileme, incelenen dönemde yerli üretim dalının gördüğü zararın özsermaye üzerindeki yıpratıcı etkisine işaret etmektedir.

n) Yatırımlardaki Artış

(1) Yerli üretim dalı tarafından 2005 yılının incelenen dönemi ile 2007 yılının ele alınan dönemi arasında herhangi bir tevsi veya yenileme yatırımı yapılmamıştır.

Ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

MADDE 49 – (1) Yerli üretim dalının zarar inceleme dönemi ekonomik göstergelerinde yapılan zarar incelemesinde, tüm zarar faktörleri ayrı ayrı incelenmiş, ancak değerlendirme zarar faktörlerinin bir bütün olarak değerlendirilmesiyle yapılmıştır.

(2) Ölçeğe göre artan getiri koşulları sayesinde üretim ölçeğinde 2005 yılından itibaren görülen artış yerli üretim dalının maliyetlerinin de düşmesini sağlamış, maliyetlerdeki bu gerileme yurt içi fiyatlara da bir ölçüde yansıtılabilmektedir. Bununla beraber, sübvansiyonlu ithalattan kaynaklanan haksız rekabet ve fiyat baskısı nedeniyle yerli üretim dalının maliyetlerini daha da alt düzeylere indirebilecek üretim ölçeğine ulaşamadığı anlaşılmaktadır. Bu durum yerli üretim dalının maliyetlerini makul düzeylere çekmesine fırsat tanıyacak büyüklüğe ulaşmasının mevcut şartlarda mümkün olmadığına işaret etmektedir. Ayrıca, aynı nedenle yerli üretim dalının yurt içi fiyatlarının maliyetlerinin altında seyretmeye devam etmesi de toplam ve birim zararın sürmesine yol açmaktadır.

(3) Öte yandan, yerli üretim dalının tüm faaliyetlerini kapsayan aktif büyüklüğü, sermaye hasılatı, özkaynak kârlılığı, özsermaye artışı gibi göstergelerinde görülen olumsuz tablonun, yerli üretim dalı farklı ürünlerde de faaliyet gösterdiği için doğrudan söz konusu sübvansiyonlu ithalat ile ilişkilendirilmesi doğru olmamakla birlikte, ilgili ürünün kârlılığında devam eden olumsuzlukların da yerli üretim dalı genelinde yaşanan gerilemede payı olduğu açıktır.

(4) Ekonomik göstergelerinde yaşanan söz konusu olumsuz gelişmeler ışığında, yerli üretim dalının soruşturmaya konu ürün ile ilgili faaliyetlerinde ciddi sorunlar ile karşı karşıya olduğu anlaşılmaktadır.

(5) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından gerek nihai bildirim öncesinde gerekse nihai bildirim sonrasında sunulan görüşlerde yerli üretim dalının üretim, yurt içi ve yurt dışı satışlarının ciddi şekilde arttığı, bu durumun yerli üretim dalının zarar görmediğinin ispatı olduğu dile getirilmiştir. Bununla beraber, daha önce de ifade edildiği gibi yerli üretim dalı tarafından söz konusu maddenin üretimine 2005 yılının son çeyreğinde başlanmıştır. Bu dönemde gerçekleştirilen üretimin deneme mahiyetinde olduğu gerek rakamlardan gerekse yerli üretim dalının ifadelerinden anlaşılmaktadır. Dolayısıyla, tüm yıla tamamlandığında dahi baz yıl olan 2005 yılının verilerinin sağlıklı bir karşılaştırmaya imkan vermediği açıktır.

(6) Yerli üretim dalının üretiminde, 2005 yılının baz yılı etkisi dışında bir artış olduğu da gözlenmektedir. Bununla beraber, tek başına üretimdeki artışın zararın gerçekleşmediğine dair bir kanıt olarak kabul edilmesi de mümkün görünmemektedir. Yerli üretim dalı, pek çok sektörde olduğu gibi üretime başladıktan sonra üretim ölçeğini belirli bir noktaya getirmeye çalışmıştır. Bu noktada önemli olan husus üretim ölçeğinin yükseltilmesi aşamasında yerli üretim dalının ne tür bir maliyetle ve ne tür rekabet koşullarıyla karşılaştığının tespit edilmesidir. Bu bağlamda, üretim verilerinin yanı sıra diğer ekonomik göstergelerin de birlikte değerlendirilmesi zararın tespitinde önem taşımaktadır. Bu nedenle, üretim artışına atf yapılarak yerli üretim dalında zararın oluşmadığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır.

(7) Satış miktarındaki ciddi artışla ilgili olarak da baz yıl etkisinin görüldüğü anlaşılmaktadır. 2006 –2007 arasında gözlenen artış ise daha önce yurt içi üretimi olmayan bu maddenin yerli üretimine devreye girmesiyle birlikte yerli üretim dalının yurt içi piyasadan daha fazla pay almaya başlamasıyla açıklanmaktadır. 2007 yılında üretim ölçeğinin artmasıyla birlikte ihracata yönlendirilen üretim miktarı da artmıştır. Gerek üretim gerek satışlardaki artış gerekse yerli üretim dalının diğer göstergeleri değerlendirilirken yerli üretim dalının yeni kurulmakta olan bir üretim dalı olduğu göz ardı edilmemelidir. Satışlardaki artışın zararın oluşmadığına dair bir gösterge olup olmadığı ancak satış fiyatlarının, maliyetlerin ve sübvansiyonlu ithalat nedeniyle karşılaşılan adil olmayan rekabet koşullarının etkileri bütünlük içinde değerlendirildiğinde anlam kazanmaktadır.

(8) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından dile getirilen bir diğer iddia ise yurt içi birim fiyatlardaki gerilemenin maliyetlerdeki gerilemeden kaynaklandığı, Hindistan menşeli ithalatın ortalama birim fiyatlarında 2006 –2007 döneminde artış olduğu yönündedir.

(9) Yerli üretim dalının birim sınai ve ticari maliyetlerinde özellikle 2006 –2007 döneminde ciddi bir iyileşme gözlenmekle birlikte halen satış fiyatlarının maliyetlerin altında seyrettiği görülmektedir. Nitekim birim karlılık göstergeleri negatif konumunu korumasına rağmen maliyetlerdeki iyileşmeye paralel olarak olumlu bir seyir izlemiştir. Ancak üretim ve satış hacminin artmasına paralel olarak toplam karlılıkta ciddi bir bozulma söz konusudur. Maliyetlerdeki iyileşmenin satış fiyatlarına yansıtıldığı buna karşılık sübvansiyonlu ithalattan kaynaklanan haksız rekabet nedeniyle yerli üretim dalının üretim ölçeğini artırmakta zorlandığı, bunun neticesinde de maliyetlerini gereken düzeye indiremediği anlaşılmaktadır. Bu durum, satış fiyatlarının maliyetlerin üzerine bir seviyede belirlenebilmesine de engel olmuştur.

(10) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından stokların düştüğü vurgulanarak, bu durumun zararın gerçekleşmediğine işaret ettiği ifade edilmiştir.

(11) Stok verileri endekslenirken, yukarıda daha önce ifade edildiği üzere 2005 yılının son dönemine ilişkin stok miktarlarının tüm yıla oranlanması yoluna gidilmiştir. Bununla beraber, 2005 yılında gerçekleştirilen üretimin deneme mahiyetinde olduğu da göz önüne alındığında yeni üretime başlayan bir işletmenin üretimini kolaylıkla satarak pazara nüfuz edemeyebileceği malumdur. Bu nedenle, 2005 yılında üretime nispetle satışlar düşük kalmış, stok miktarı da bu nedenle yüksek seyretmiştir. 2006 yılından itibaren üretim ve satış faaliyetlerinin normalleşmeye başlamasıyla stok verileri de daha makul hale gelmiştir. Bununla beraber, 2007 yılında bir önceki yıla göre stoklarda artış olduğu da gözlenmektedir. Bu durum, satışlardaki artışın üretim miktarındaki artışı takip edemediğine işaret etmektedir.

(12) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından nihai bildirim sonrasında

iletilen görüşlerde Türkiye’de faaliyet gösteren firmaların isimleri zikredilerek bunlardan sadece bir tanesinin 2005 yılından itibaren üretime geçtiği, diğer firmanın en az on yıldır faaliyette olduğu ifade edilmiştir. Aynı görüş nihai bildirim sonrasında gerçekleştirilen dinleme toplantısında da dile getirilmiş, iddianın müspet bir şekilde ispatlanması halinde dikkate alınabileceği toplantıya katılan firma temsilcilerine iletilmiştir. Bununla beraber, kendilerine makul bir süre de tanınmış olmasına rağmen bu konuda herhangi bir ispatlayıcı bilgi ve belge sunulamamıştır. Türkiye’de polipropilenden mamul olan filmlerin üretimi uzun yıllardır devam etmekle birlikte, soruşturma konusu PET filmlerin üretimi 2005 yılının son döneminden itibaren başlamıştır. Dolayısıyla, tahmin ve duyumlara dayalı bu iddialar gerçeği yansıtmamaktadır.

(13) Nihai bildirim öncesinde ve sonrasında dile getirilen bir diğer iddia ise KKO’nun 2006 –2007 döneminde yaklaşık iki kat artmış olmasının zararın oluşmadığına dayanak teşkil ettiği yönünde olmuştur. Bununla beraber, yeni başlayan üretimin artması yerli üretim dalının üretim ölçeğini artırma çabasının bir ürünüdür. Halen, üretim ölçeği toplam kapasiteye göre düşük seyretmektedir. KKO verileri incelenirken, sunulan verilerin endeks olduğu dolayısıyla mutlak kapasite kullanım oranlarını yansıtmadığı dikkate alınmalıdır.

(14) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi KKO’nun sektör için düşük bir düzeyde seyretmesinden kaynaklanan zararın Anlaşmanın 15.5 maddesi çerçevesinde sübvansiyonlu ithalata atfedilemeyeceğini öne sürmüştür. Bununla beraber KKO’nun sektör için düşük sayılabilecek bir seviyede olmasının nedeni bizzat sübvansiyonlu ithalatın kendisidir. Soruşturma konusu üründe adil fiyat rekabeti oluşumunu engelleyen sübvansiyonların varlığı nedeniyle birim zarar koşulları devam ederken yerli üretim dalının üretim ölçeğini daha da artırması beklenemez.

(15) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından üretim artarken istihdamın düştüğü, dolayısıyla bu iki veri arasında bir ilişki olmadığı da öne sürülmüştür.

(16) Ekonomik göstergeleri incelenen yerli üreticinin üretime başlamasını müteakip sübvansiyonlu ithalattan kaynaklanan haksız rekabetle karşılaştığı, üretimde ölçeğe göre artan getiri koşullarından yararlanabilmek için üretimini artırarak maliyetlerinde iyileştirmeye gittiği anlaşılmaktadır. Toplam üretim kapasitesinin çok düşük bir kısmının kullanılıyor olması nedeniyle kullanılan işgücünde de kısıntıya gidildiği anlaşılmaktadır. Bu durum aynı zamanda yerli üretim dalının başlangıçta planladığı üretim ölçeğini yakalayamadığını ve bu nedenle istihdam seviyesini düşürmek zorunda kaldığını da göstermektedir.

(17) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından ücretlerdeki gerilemenin kaynağının istihdamdaki gerileme olduğu da iddia edilmiştir. Bununla beraber, incelenen veriler aylık ortalama kişi başı ücretler olduğundan bu iddia gerçeği yansıtmamaktadır.

(18) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından finansal maliyetlerde 2006 yılında yaşanan artışın toplam birim ticari maliyet üzerinde zikredilen ölçüde etkisi olamayacağı da öne sürülmüştür. Buna karşılık yapılan incelemede hesaplamalarda bir sorun olmadığı teyit edilmiştir. Dolayısıyla dile getirilen bu iddianın müspet bir temele dayanmadığı düşünülmektedir. 2006 yılında finansal maliyetlerin bir önceki yıla göre ciddi düzeyde artmış olması birim ticari maliyetlerdeki artışın tek nedenidir. Nitekim bu dönemde gerek birim sını maliyette gerekse faaliyet giderlerinde ciddi iyileşmeler de sağlanmıştır.

(19) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi tarafından karlılıkta zararın düşmesi şeklinde bir iyileşmenin söz konusu olduğu bu nedenle mevcut veya olası bir zarardan söz edilemeyeceği de iddia edilmiştir. Bununla beraber, yerli üretim dalının faaliyete geçtiği dönemden itibaren bilhassa sını maliyetlerini düşürmeye çalıştığı, 2007 yılı itibarıyla de birim ticari maliyetlerindeki ciddi iyileşmeye rağmen yine de ilgili ürün satışlarından kar edemediği bir gerçektir. Yerli üretim dalı, daha önce Hindistan menşeli ithalatın ağırlıklı olarak hakim olduğu iç piyasada tutunabilmek için kar etmekten de vazgeçerek ticari maliyetlerinin altında fiyatlarla kendisine bir yer bulmaya çalışmıştır. Zarar göstergelerinde görülen iyileşme, yerli üretim dalının toparlandığına değil maliyetlerindeki tüm iyileştirmelere rağmen sübvansiyonlu ithalat ile girdiği fiyat rekabetinin önlenemeyen maliyetine işaret etmektedir.

(20) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi nihai bildirim sonrasında maliyetlerin satış fiyatlarından daha fazla gerilediğini; yerli üretim dalının ithalatın birim fiyatları artarken yurt içi birim fiyatlarını düşürdüğünü; yerli üretim dalının fiyatlarını ithalatın fiyatlarına paralel uyarlamış olması halinde zararın doğmayacağını öne sürmüştür. Buradan hareketle illiyet bağının tesis edilemediğini savunmuştur. Bununla beraber, söz konusu temsilcinin yine mutlak fiyat verilerini değil endekslenmiş nispi verileri karşılaştırarak yanlış sonuçlara ulaştığı anlaşılmaktadır. Soruşturma konusu ithalatın birim fiyatlarının artmış olması söz konusu birim fiyatların halen mutlak anlamda yerli üretim dalının yurt içi birim fiyatlarının altında seyrettiği gerçeğini değiştirmemektedir.

(21) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan’da yerleşik temsilcisi, karlılıkta görülen iyileşmeye rağmen nakit akışının nasıl bu kadar bozulmuş olabileceğinin açıklanmasını da talep etmiştir. Yukarıda da ifade edildiği gibi, nakit akışı hesaplanırken toplam ürün amortismanı ile toplam ürün karı dikkate alınmaktadır. Karlılıktaki cari iyileşme birim karlılık için geçerlidir. Toplam zarar üretim ve satış hacminin artmış olmasına bağlı olarak 2007 yılında bir önceki yıla göre artmıştır. Ürün amortismanında reel anlamda görülen gerilemeye rağmen toplam zarardaki

bu artış nedeniyle ürün nakit akışı da bozulmuştur.

(22) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi son olarak özkaynak karlılığının iyileştiğini, mevcut olumsuz tablonun Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalattan kaynaklanamayacağını öne sürmüştür. Buna karşılık, özkaynak karlılığının sadece soruşturma konusu ürün üretimine ilişkin değil, yerli üretim dalının diğer tüm faaliyetlerini de içerdiği unutulmamalıdır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Sübvansiyonlu İthalat ile Zarar Arasındaki Nedenselliğe İlişkin Belirlemeler

Sübvansiyonlu ithalatın etkisi

MADDE 50 – (1) Soruşturmaya konu ithalatın 2005 yılında % 34 olan genel ithalat içerisindeki payının 2006 yılında %26'ya, 2007 yılında ise %24'e gerilediği görülmüştür. Aynı dönemde birim fiyatlar ise dalgalı bir seyir izlemiş, soruşturma döneminde 2005 yılına göre hafif bir artış göstermiştir.

(2) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatlarının 2006 –2007 döneminde artmış olmasına rağmen yerli üretim dalının yurt içi satış fiyatlarını düşürdüğü, bu durumun zararın kaynağının Hindistan menşeli ithalat olamayacağını kanıtı olduğu iddia edilmiştir. Fiyatlardaki gerilmenin kaynağı olarak da hammadde fiyatlarındaki gerileme gösterilmiştir.

(3) Yerli üretim dalı soruşturma konusu ürünü üretmeye başladığı 2005 yılının son döneminden itibaren Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalatın yarattığı haksız rekabet koşullarıyla mücadele etmektedir. Üretim ölçeğinin artmaya başlamasıyla birlikte ölçeğe göre artan verimlilik koşulları sağlanmış, birim sınaî ve ticari maliyetlerde ciddi iyileştirmeler gerçekleştirilmiştir. Buna karşılık, Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalattan kaynaklanan haksız rekabet koşulları üretim ölçeğinin optimum oranda artırılmasına engel olmuş, bu durum maliyetlerin gerektiği ölçüde düşürülmesine imkan sağlayacak seviyede bir üretim ölçeğine ulaşılmasını imkansız kılmıştır. Netice olarak yurt içi birim satış fiyatlarının birim ticari maliyetler üzerine çıkartılması mümkün olamamıştır.

(4) Yerli üretim dalının ilgili üründe üretime başladığı 2005 yılının son döneminden itibaren Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalat ile girilen fiyat rekabeti üründen kar edilmesini sağlayabilecek makul bir kar marjının yurt içi birim fiyatlara yansıtılmasını engellemiştir. Bunun neticesi olarak da üretimin başladığı 2005 yılının son döneminden beri devam eden ürün zararı tersine çevrilememiştir. Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalatın birim fiyatlarındaki artışa rağmen fiyat baskısının devam ediyor oluşu da zararın süreceğine işaret etmektedir.

(5) Soruşturma döneminde Hindistan'da yerleşik işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmaların değişik oranlarda sübvansiyondan yararlandıkları tespit edilmiştir. Bu durum, bu üretici/ihracatçıların yerli üretim dalı ile giriştikleri rekabette ciddi bir maliyet avantajına sahip olduklarını, yurt içi piyasada Hindistan Hükümeti tarafından çeşitli programlar aracılığıyla sağlanan sübvansiyonlardan kaynaklanan haksız rekabet koşullarının yerli üretim dalı için katlanılmaz boyuta geldiğini göstermektedir. Nitekim tüm maliyet düşürücü gelişmelere rağmen, yurt içinde yaşanan haksız fiyat rekabeti yerli üretim dalının ilgili üründe kar etmesine engel olmaktadır.

(6) Soruşturma kapsamında elde edilen bulgular ve yapılan değerlendirmeler neticesinde Hindistan menşeli ithalatın sübvansiyonlu olduğu ve bunun sonucunda ortaya çıkan haksız rekabet koşulları nedeniyle yerli üretim dalının ekonomik göstergelerinde ciddi olumsuzluklar yaşandığı anlaşılmış, yerli üretim dalında görülen zarar ile Hindistan menşeli sübvansiyonlu ithalat arasında bir illiyet bağının bulunduğu tespit edilmiştir.

Diğer unsurlar

MADDE 51 – (1) SRF firmasının Türkiye'de yerleşik temsilcisi tarafından söz konusu ürünün üretiminde bir takım teknolojik gelişmeler olduğundan bahisle yerli üretim dalının bu gelişmeleri takip edemediği bu nedenle zararın önlenemediği iddia edilmiştir.

(2) Yerli üretim dalının üretime 2005 yılının son aylarında başladığı bilinmektedir. Sektörde kullanılan makine ve teçhizatın ortalama kullanım ömrünün 19 yıl olarak kabul edildiği de göz önüne alındığında bahse konu üründe yerli üretim dalının üretim teknolojisinin son derece modern olduğu anlaşılabilir. Yerli üretim dalı nezdinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama soruşturmasında da modern üretim koşulları yerinde müşahade edilmiştir. Dolayısıyla dile getirilen bu iddia gerçeği yansıtmamaktadır.

(3) SRF firmasının Türkiye'de yerleşik temsilcisi tarafından dile getirilen bir diğer iddia ise 2008 yılının son döneminden itibaren Türk Lirasının yabancı paralar karşısındaki değer kaybının ithalatı güçleştirdiği, bu durumun soruşturma konusu ürünün sübvansiyonlu ithalatına karşı önlem alınmasını gereksiz kıldığı yönünde olmuştur. Soruşturma dönemi haricinde gerçekleşen bu gelişmeyle ilgili olarak bir değerlendirme yapılmasına gerek görülmemiştir.

Üçüncü ülkelerden ithalat

MADDE 52 – (1) Üçüncü ülkeler menşeli ithalatın 2004 –SD arasındaki dönemde büyük bir değişiklik göstermediği 2005 yılındaki düşüş haricinde ithalat içi payını da koruduğu görülmektedir. Buna karşılık bahse konu ithalatın birim fiyatları incelendiğinde Hindistan menşeli soruşturma konusu ürünün ortalama birim fiyatlarına göre çok yüksek düzeylerde seyrettiği gözlenmektedir. Bu tespitler ışığında, üçüncü ülkeler menşeli ithalatın yerli üretim dalının zarara ilişkin olumsuz göstergelerinde pay sahibi olmadığı düşünülmektedir.

(2) Nihai bildirim sonrasında işbirliğine gelen üretici/ihracatçıların Hindistan'da yerleşik temsilcisi tarafından

soruşturma dönemi olan 2007 yılında Hindistan menşeli ithalat bir önceki yıla göre gerilerken üçüncü ülkeler menşeli ithalatın arttığı öne sürülmüş, bu durumun illiyet bağının oluşmadığına kanıt teşkil ettiği öne sürülmüştür. Buna karşılık üçüncü ülkeler menşeli ithalatın ortalama birim fiyatlarının Hindistan menşeli ithalatın birim fiyatlarının %71 oranında üzerinde seyretmesi bu ithalatın yerli üretim dalının fiyatları üzerinde olumsuz bir etki göstermediğinin işaretidir. Dolayısıyla öne sürülen bu iddia gerçeği yansıtmamaktadır.

İthalatçılar tarafında dile getirilen hususlar

MADDE 53 – (1) Hindistan menşeli soruşturma konusu ürünün ithalatçıları tarafından yerli üretim dalının “ısıl yapılaşabilirlik” ve “matlık” özelliği bulunan PET filmler ile 10 mikron ve altındaki filmleri, “koronalı” PET filmler ile mat/gold/milky white metalize filmleri üretmediği öne sürülmüştür. Ayrıca yerli üretim dalının tedarik hızının yetersiz olduğu ve müşterilere teknik servis sağlanmadığı da iddia edilmiştir.

(2) Yerli üretim dalı nezdinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama soruşturması sırasında yukarıdaki iddialar firma temsilcilerine sorulmuştur. Alınan yanıtlarda yerli üretim dalının yukarıda zikredilen tüm ürün tiplerini üretebildiği, hali hazırda sadece mat filmlerin talep yetersizliği nedeniyle üretilmediği belirtilmiştir. Tedarik hızıyla ilgili olarak yurt içinde yerleşik bulunmaları nedeniyle tedarik hızlarının çok yüksek olduğu, müşterilere teknik servis sağlamak üzere firma içinde özel bir birimin faaliyette bulunduğu belirlenmiştir.

(3) Öte yandan, metalize iplik üreticisi bazı ithalatçılar tarafından gerek nihai bildirim öncesinde gerekse nihai bildirim sonrasında boyalı metalize PET filmlerin yerli üretim dalı tarafından üretilmediği ifade edilerek bu ürün tiplerinin olası bir sübvansiyona karşı kesin önlemin kapsamı dışında tutulması talep edilmiştir.

(4) 12 mikron kalınlığındaki metalize PET filmler rotogravür makinelerinde boyalı reçine ile kaplanarak ek bir işleme tabi tutulmakta, böylelikle metalize iplik üretimine uygun hale getirilmektedir. Yerli üretim dalından konuya ilişkin olarak alınan görüşte kendilerinin bu ilave işlemi yapmadığı belirtilerek yukarıda açıklanan kaplama işlemini gerçekleştirerek bahse konu ürün tiplerini üreten yerli işletmelerin bulunduğu ifade edilmiştir. Bununla beraber, yerli üretim dalı, bahse konu ürünün kullanıcıları ile boyalı reçine tedarikine ilişkin olarak işbirliği yapılması halinde ilgili ürünü üretebileceğini de belirtmiştir. Bununla beraber, yerli üretim dalı tarafından bu ürün tipini ürettiği beyan edilen yerli üreticilerden biriyle temasa geçilerek konuya ilişkin görüşleri sorulmuştur.

(5) Firma tarafından verilen yanıt incelendiğinde Türkiye’de metalize PET filmleri metalize iplik üretimine uygun hale getiren çok sayıda işletmenin faaliyette olduğu anlaşılmıştır. Söz konusu firmanın bahse konu tipleri üretme kapasitesinin bulunduğu ve hâlihazırda bu tipleri üreterek yurt içinde çeşitli müşterilere tedarik ettiği de tespit edilmiştir.

(6) Nihai bildirimde de yer alan bu tespitlere metalize iplik üreticisi firmalar tarafından itiraz edilmiştir. Bahse konu ürün tipinin sadece üretici firmanın kendi talebini karşılayacak kadar üretilmediği, talebin yoğun olduğu dönemlerde dışarıya mal tedarik edilmediği, ürün kalitesinin yetersiz olduğu, ihtiyaç halinde talep edilen miktarda ürün tedarikinin mümkün olmadığı ve ürün fiyatının da pahalı olduğu öne sürülmüştür.

(7) Görüşleri sorulan ilgili yerli üreticinin sunduğu belgeler incelendiğinde ilgili ürün tipinde Türkiye tüketimini karşılayacak üretim kapasitesine sahip olduğu ve bahse konu ürünü yurt içindeki müşterilerine tedarik ettiği anlaşılmıştır. Firmanın satış fiyatlarının ise sübvansiyonlu ithalatın fiyatlarıyla karşılaştırılması doğru değildir. Hindistan menşeli ürünlerin yerli üretim dalının fiyatlarına göre uygun olmasının öncelikli nedeni Hindistan Hükümeti tarafından sağlanan sübvansiyonlardır. Dolayısıyla bahse konu üründe sübvansiyonlu ithalattan kaynaklanan haksız bir fiyat rekabetinin olduğu da göz ardı edilmemelidir.

(8) Metalize iplik üreticisi ithalatçılar tarafından dile getirildiğinin aksine Türkiye’de üretiminin olması ve üretimi yapan firmalarca yurt içindeki müşterilere tedarik imkânlarının da bulunması göz önüne alınarak, bu ürün tiplerinin olası bir kesin önlemin kapsamı dışında tutulmasının uygun olmayacağı değerlendirilmektedir.

(9) Öte yandan, nihai bildirim öncesinde ve sonrasında bir ithalatçı tarafından yerli üretim dalının sterilizasyona ve pastörizasyona uygun PET filmleri yeterli kalitede üretmediği öne sürülerek yerli üretim dalı yeterli kalitede üretim gerçekleştirene kadar olası bir önlemin ertelenmesi talep edilmiştir. Söz konusu iddia nihai bildirim sonrasında gerçekleştirilen dinleme toplantısında da gündeme getirilmiş konuya ilişkin olarak yerli üretim dalından görüş istenmiştir.

(10) Yerli üretim dalı, bahse konu ürün tiplerinin yerli üretiminin mevcut olduğunu ifade etmiş, söz konusu tipleri kullanan müşterilerinden ilgili ürünlerin kalite yeterliliğine sahip olduğuna dair alınan görüşleri Müsteşarlığımız ile paylaşmıştır. Yerli üretim dalının yeterli kalitede ürün üretebilme yeteneğine sahip olduğu anlaşıldığından söz konusu ithalatçının talebinin kabul edilmesi uygun görülmemiştir.

BEŞİNCİ KISIM

Fiyat Taahhüdü Talepleri

Taahhüt talepleri

MADDE 54 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğine gelen SRF Limited ile Ester Industries Limited firmaları fiyat taahhüdünde bulunmak istediklerini bildirmişlerdir. Ancak, bahse konu fiyat taahhüdü talepleri genel politika prensipleri çerçevesinde kabul edilmemiştir.

ALTINCI KISIM

Sonuç

Karar

MADDE 55 – (1) Soruşturma sonucunda sübvansiyonun, yerli üretim dalında zararın ve her ikisi arasında illiyet bağının mevcut olduğu tespit edilmiş olup, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulu'nun kararı ve Bakan'ın onayı ile aşağıda tanımı ve menşei verilen maddenin Türkiye'ye ithalatında belirtilen oranlarda firma bazında telafi edici vergi şeklinde kesin önlem yürürlüğe konulmuştur.

GTİP	Madde İsmi	Menşe Ülke	Üretici/İhracatçı Firma	Telafi edici vergi oranı (CIF bedelin yüzdesi olarak)
3920.62.19.00.00	Diğerleri	Hindistan	SRF Limited	%4,25
3920.69.00.00.00	Diğer poliesterlerden olanlar		Uflex Limited	%10,37
			Ester Industries Ltd.	%10,37
3921.90.19.00.00	Diğerleri		Diğerleri	%21,61

(2) Soruşturma kapsamında 27/08/2008 tarihli ve 26980 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2008/30 sayılı Tebliğ hükümlerine istinaden alınmış olan teminat şeklindeki geçici önlem kesin önleme dönüştürülmüş olup, kesinleşen telafi edici vergi Kanununun 14 ve 15 inci maddeleri çerçevesinde tahsil edilir. Kesinleşen telafi edici verginin daha önce alınan geçici önlemden yüksek olduğu haller için fark tahsil edilmez, düşük olduğu haller için ise fark geri ödenir.

Uygulama

MADDE 56 – (1) Gümrük idareleri, iş bu Tebliğin “Karar” matlaplı 55 inci maddesinde gümrük tarife istatistik pozisyon numaraları, tanımı ve menşe ülkesi belirtilen maddenin, diğer mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, serbest dolaşıma giriş rejimi kapsamında ithalatında karşılarında gösterilen oranlarda telafi edici vergi şeklinde kesin önlemi uygular.

(2) Gümrük idareleri ayrıca, iş bu Tebliğin “Karar” matlaplı 55 inci maddesinde belirtilen geçici önlemleri ilgili madde hükmünde açıklandığı üzere kesin önleme dönüştürerek tahsil eder.

Yürürlük

MADDE 57 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 58 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Bakan yürütür.